TOLERANCIA. Írta: James Combs

A fehérek rabszolgák voltak a múltban. Ami meg tudja előzni azt, hogy a jövõben is rabszolgák legyenek, az ráébredésük azonosságukra és halálos ellenségük taktikájának az ismerete.

1. Fejezet - Bevezetés
2. Fejezet - A tolerancia célja
3. Fejezet - Az ellenség azonosítása
4. Fejezet - Az önmaguk által kiválasztottak célja
5. Fejezet - A fehérek vakságának megszüntetése
6. Fejezet - A tolerancia hatásai nemzetünkre
7. Fejezet - Sikeres a zsidó kultúrarombolás?
8. Fejezet - A jó ízlés megtartására irányuló kísérletek szétrombolása
9. Fejezet - Az integráció elõrehaladása
10. Fejezet - Egyik támadás a másik után
11. Fejezet - A fehérellenes támadások pszichológiája
12. Fejezet - A "bûnösség"-et gerjesztõ technika
13. Fejezet - A fehérek ellenállásának megszüntetése
14. Fejezet - A fehér áldozatoknak bebeszélik szerepük megváltoztathatatlanságát
15. Fejezet - A fehér kultúra judaizálása
16. Fejezet - Más technikák a fehérek megosztására
17. Fejezet - Vigyázzunk a zsidó ajándékok elfogadásánál
18. Fejezet - A rombolás fölmérése
19. Fejezet - Föl fognak a fehérek ébredni lealacsonyodásukból?
20. Fejezet - Mi lesz a tolerancia eredménye?
21. Fejezet - Összefoglalás

1. Fejezet - Bevezetés

Egy ember barátai látták, hogy egészsége rossz és valami komolyan hibádzik nála. Az ember csak arra következtetett, hogy ez az alváshiány következménye lehet, a rossz étkezésé és valószínûleg egyfajta lelki depresszióé. Mivel állapota nem javult, komolyan sürgették, hogy menjen orvoshoz. Egy rutinszerû vizsgálat után az orvos javasolta, hogy az egyes problémák szakorvosaival beszéljen. A páciens megtette, és a késõ diagnózis ijesztõ volt: rák.

A betegség szó szerint elkezdte fölenni a beteg ember belsejét. Drasztikus gyógyító eljárások voltak szükségesek gyógyulásához. Elfogadta az orvosok következtetéseit, és a rák áldozata hajlandó volt emésztõrendszerének széleskörû kezelésére. Mivel idõben rájött hogy beteg és összedolgozott orvosaival, az ember megmenekült. Sok munkába és fáradságba került, de legyõzték a szörnyû betegséget.

Hasonlóságot lehet fölfedezni a beteg ember és a mai Amerika között. Sokan akik elismerik és megbecsülik, észreveszik, hogy az Egyesült Államok nagyon rossz egészségi állapotban van. A nemzet betegségének tüneteit sok társadalmi és gazdasági eszközzel meg lehet állapítani. Amerika javára szól, hogy ha más ország lett volna annyira beteg, mint az Egyesült Államok, akkor az mára már rég tönkrement volna. Amerika nagyfokú erõvel és kitartással volt megáldva. Tekintve Amerika ellenségeinek hatalmas erejû és

hosszan tartó támadását, csak csodálni lehet ezeket a tulajdonságait.

Noha a rákbeteg és az US állapota hasonló, ami súlyos betegségüket illeti, a hasonlóság megszûnik ott, ahogyan a két fél reagál, amikor fölismeri problémáit. A beteg ember végül fölismerte kötelességét, és kereste az utat, hogy megoldja a problémát; az Egyesült Államokat is rá lehet ébreszteni állapotára. Mint ahogyan az ember, a nemzet is elgondolkodik azon, hogy mi a baja. Ahelyett hogy éretten és realisztikusan beismerné, hogy valami alapvetõen és szörnyû módon hibás, és megpróbálná kitalálni, hogy mi az, Amerika "inflációról", "környezetszennyezésrõl", a "városok romlottságáról", "energiaproblémáról" és hasonlókról beszél. És, noha az ilyesmi jelentõs és figyelemreméltó, ezek többnyire csak a tünetei a betegségnek. Az ok máshol van.

Ameddig a hagyományos amerikaiak, Amerika alappillérei ki nem nyitják szemüket és föl nem ismerik a nemzet betegségének okát, Amerika tovább fog szenvedni. Ha észreveszik, hogy a betegség felõrli alapvetõ forrásaikat, akkor lehet hogy Amerika, a rákbeteggel ellentétben nem gyógyul meg.

2. Fejezet - A tolerancia célja

Ahogy könyvem, a KI KICSODA VILÁG CIONISTA ÖSSZEESKÜVÉSÉBEN kimutatja, a hagyományos amerikaiak a keresztény fehérek. Ezek az európai emberek alakították ki és fejlesztették tovább Amerikát. Nemzeti életünk alapja a fehér keresztény kultúrán nyugszik. Ma sokan meglepõdnek azon, hogy az alapító atyák nem gondoltak akkoriban faji és vallási integrációra. Az országot kizárólag a fehér keresztények érdekeit figyelembe véve tervezték. (Ezt Charles A. Weisman könyve, az "Amerika: Szabad, fehér és keresztény" részletesen dokumentálja, beszerezhetõ a Weisman Publications, 11751 W. Riverhills Dr. #107D, Burnsville, MN 55337, USA címen, ára 8$).

Nem-fehér és nem keresztények ördögi tevékenysége hûtlen fehér "liberálisok" segítségével elrontotta a hagyományos Amerikát és ez okozta az ország mai szörnyû egészségi állapotát. Az idegenek, akik jelenlétüket a keresztény fehérek naivságának és jóhiszemûségének köszönhetik, arra vannak itt, hogy megsemmisítsék a nemzetnek azt a formáját, ahogy az eredetileg létrejött. Így tanúja vagyunk annak a nagy mozgásnak, mely színeseket hoz társadalmunk minden részébe; keresztény erkölcsünk mindennapos lerontásának; katonai erõnk aláaknázásának; a társadalmi szerepek kiforgatását, ahogy sok nõ férfiként tevékenykedik és viszont; és másféle manõvereket, melyek célja, hogy összezavarja, gyöngítse, kifossza és demoralizálja népünket. A végsõ cél nyilvánvalóan az, hogy szó szerint rabszolgává tegyék a keresztény fehéreket. És, amikor elméjüket és lelküket is megkaparintották a démoni idegenek, akkor nem lesz nehéz fizikailag is rabszolgává tenni õket.

Ha valaki idõt szakít arra, hogy tanulmányozza ellenségünk háborúját ellenünk, a következõ eredményre jut.

Azért, hogy végsõ soron a gonosz idegenek kaparintsák kezükbe Amerikát, elõször a társadalmi klímát kellett biztossá tenni bomlasztásaik számára. Ezért évtizedek munkája hatott, hogy a keresztény fehéreket teljesen "toleránssá" tegyék. Mivel népünk e pillanatban a társadalom többségét teszi ki, õket támadják Amerikában és Európában. A fehér országokban élõ színesekre nem nehezedik ez a nyomás. De ha Amerikát például

elsõsorban kínaiak laknák, és a sátáni elem akkor is annyira akarná az országot, akkor a kínaiak lennének az áldozatok. Ez kicsit messzirõl jött hasonlat, mert az ellenség nyilvánvalóan a nem színes embereket tekinti fõ ellenségének. A színesek kulturálisan annyira másodrangúak, hogy az egyesült fehérek ha akarnák, uralhatnák õket.

A keresztény fehérek együtt más eset. Õk kihívást jelentenek a hatalomra törekvõknek, a nemzeten belül és világszerte, és ezért társadalmilag gyöngíteni kell õket és beteggé tenni. Ezt szándékozzák tenni, azaz a keresztény fehéreket impotenssé és meghódíthatóvá változtatni.

Kevés stratégia létezik, mely alkalmasabb lenne népeink ellenállásának gyöngítésére, mint a "tolerancia". Ez volt a fõ eszköze a társadalmi rák bevitelének Amerikába.

A "tolerancia" taktika hálózata tehát biztosította az ellenség biztonságát betegségokozó tevékenysége közben társadalmunk közepén. Azt mondhatjuk - ha orvosi hasonlattal akarunk élni - hogy a tolerancia immúnissá teszi ellenségeinket. Nemzetünk környezetét telíti a "toleranciával" és magát szinte teljesen immúnissá teszi egy ellentámadással szemben.

Az tehát természetesen arra jó, hogy a keresztény fehérek kultúráját és társadalmát degenerálja és közben ragyogó védelmet nyújtson az ellenségnek.

A "tolerancia" rombolást szül. Ha népünk elfogadja a kisebb értékû színesek - különösen a feketék - beszivárgását társadalmi szervezetükbe, az azt jelenti, hogy elfogadják ezek rendszeres elpusztítását. Ahogy az évek kopása ezt erõsen megmutatta. A keresztény fehérek szomszédságai, iskolái, egyházai, szórakozóhelyei, hadserege, stb. mind tönkrementek az ilyen beszivárgás hatására.

3. Fejezet - Az ellenség azonosítása

Ki az ellenség? Ennek a tanulmánynak nem célja, hogy bebizonyítsa, ki az. Elég irodalom, bõséges tények sorával létezik, mely ezt bebizonyítja.

A KI KICSODA VILÁG CIONISTA ÖSSZEESKÜVÉSÉBEN egy forrás mindenki számára, aki ezt még nem tudja. Ez a könyv és mások bõségesen megmutatják, hogy a zsidóság az ellenség. A nem meggyõzött olvasónak ajánljuk Elizabeth Dilling ÖSSZEESKÜVÉS A KERESZTÉNYSÉG ELLEN, Frank L. Britton A KOMMUNIZMUS MÖGÖTT, és John Beaty VASFÜGGÖNY AMERIKA FÖLÖTT címû mûveit, mint további bevezetõket. Ha ezeknek a könyveknek a tárgyilagos elolvasása után valaki még kételkedik abban, hogy a zsidóság az a betegség, mely a keresztény fehér világot sújtja, az az ember javíthatatlanul vak. Annyira "agymosta" a sok éves zsidó propaganda és csalás, hogy elméje reménytelenül le van lõve.

Népünk ébresztését nem teszi könnyebbé, hogy sok olyan, aki patrióta szeretne lenni, félrevezet az ügyben, hogy ki az ellenség. Jó pár olyan "jobboldali" csoport létezik, melyek bemutatták Amerika föltehetõ ellenségét.

Ezek a leleplezések mindenféle rejtélyes és valószínûtlen erõt fölsoroltak. Például azt mondták nekünk, hogy a szabadkõmûvesek problémáink okozói. Kétségtelen, hogy zsidók

erõteljesen részt vettek és negatív irányban befolyásolták a szabadkõmûves szervezeteket. Kutatók, mint Nesta Webster munkáiban, bemutatták hihetõ módon a titkos szervezetek mint a szabadkõmûvesek létezését és a világot átfogó terveket a civilizált államok szétbomlasztására. Webster és mások leleplezték az ilyen mûveletek fokozatos zsidók kézbe kerülését, ha nem valójában elsõsorban zsidók indították el ezeket.

Gyakran hallottuk, hogy egy család, a Rockefellerek a világforradalom mögött álló erõ. Ez a hírlapi kacsa jó pár évvel ezelõtt jelent meg. Mert a Rockefellerek a múltban nagyon vagyonosak voltak, és ma is azok, ha nem is annyira, ez a félrevezetési kísérlet is sokak számára hihetõ. Ha valaki vitatkozik az ebben hívõkkel, akkor azt mondják, ahogy a Rockefellerek zsidó eredetûek. Valószínûleg azért, hogy a kérdezõ ne kérdezgessen tovább az ügyrõl.

Az teljesen igaz, hogy ezeknek a hírhedt "liberálisoknak" zsidó hátterük van és nagyban segítették a zsidóságot abban, hogy radikalizálják a világot. Hogy "rejtett zsidók" -e, ezt nem tudni; de a család kereszténységet gyakorol, jól ismert baptisták. Mivel a mai keresztény egyház éppen olyan beteg, mint maga a nemzet, nem lehet oktalanul csak a Rockefellerekre fogni, hogy õk képmutató keresztények.

Egy kis gondolkodás meggyõz minden egészséges keresztény fehért, hogy a Rockefellerek nem lehetnek a társadalmi forradalom fõ manipulátorai, amely minket és más fehér nemzeteket tesz tönkre. Csak észre kell venni a nagyszámú zsidót a múltban és ma, akik minden zûrzavart irányítanak, és az állítólagos keresztény család egyáltalán nem tudja õket féken tartani. A zsidók nagyon büszke és fajhû emberek. Soha nem voltak hajlandóak arra, hogy a keresztényeket kövessék. Ellenkezõleg, a zsidók nyilvánvalóan ellenségesek ezzel szemben. Valóban, idõnként megkísérelték, hogy saját vezetõiket kövessék, és ezt jobban csinálják, mint bármely más nép.

Jóval a Rockefellerek megjelenése elõtt a zsidók nemzetközi kincstárosként tevékenykedtek. A "zsidók királya" alatt, a hatalmas Rothschildok alatt a zsidók megfertõzték sok ország politikáját és kultúráját. És, ha a tényleges és gazdasági hatalom az erõ forrása, akkor a zsidók sokkal, de sokkal hatalmasabbak mint a Rockefellerek.

Egy "hazafias" szervezet, melynek a legnagyobb számú tagsága van a John Birch társaság (JBS) . Ezt az 1950-es években alapították, a JBS kisebb vagyont gyûjtött össze a tagok adományaiból. Mûködése országos és sok ismert polgár volt tagja. De annak ellenére, hogy szavak ezreit hozták nyilvánosságra brosúráikban és sok nyilvános beszédet tartottak, Amerika rosszabb állapotban van, mint valaha.

Ennek oka, hogy a JBS és sok más csoport energiájukat nemzetünk betegségének tüneteivel fecsérlik el és nem törõdnek annak okával: a zsidósággal. Ahelyett hogy bemutatnák a zsidókat és amerikaellenességüket, a JBS védi õket. Jaj minden jószemû és kitartó Birch tagnak, aki fölfedezi, hogy a zsidók irányítják a forradalmat. Kidobják a szervezetbõl, "antiszemitának" és "rasszistának" nevezik, hogy ezek a szidalmak még sokáig visszacsengnek a fülében.

A JBS számára az ellenség a "belsõ információval bírók", vagy az erõs bank és üzleti érdekek, és a Rockefellerek. Ezek a "belsõ információval bírók" sok talányos úton jelennek meg, lehet, hogy a szabadkõmûvesek útján. Gazdasági befolyásukkal õk irányítják a kommunista utcai radikalizmust és a nagyszintû "tiszteletre méltó" politikát. Az ártatlan nyilvánosságot ez a kitalált fogó szorítja.

Ennek van értelme és részben igaz is. Minket keresztény fehéreket kétfele szakítottak a pszichopatikus megalkuvók a politikában és az üzleti életben, akik a világ színeseinek támogató mozgalmát vezetik. A kommunizmus valóban megfigyelhetõ hajtóereje az "elnyomott" embereknek az "alsó rétegekben".

De, ahol a Bircher szerint a "belsõ információval bírók" manipulálják az elv nélküli bankár üzletembereket a fogó tetején és a kommunisták az alján, az igazság másfele mutat. Sok JBS irodalmat kimutatta, hogy a leghatalmasabb erõk, akiket úgynevezett "belsõ információval bírók"-nak neveznek, zsidók. Miért van akkor az, hogy a Birch hierarchia, amely a szervezet filozófiáját megfogalmazza, nem hajlandó elismerni a nyilvánvalót, azt az írók nem árulják el. Sok becsületes, rászedhetõ patrióta ismert tagként ahhoz, hogy a szervezet mûködését csalónak nevezhessük. Robert Welch becsapta a tagokat.

A JBS azt állította, hogy nem akar a zsidókkal foglalkozni attól félve, hogy "megosztja" Amerikát. Ez annak a bevallását jelenti, hogy a Birch társaság javasolja öngyilkos integrációnkat a zsidókkal és a színesekkel.

Mások az hozták nyilvánosságra, hogy a romlásunkon dolgozó ellenség az "Idegen kapcsolatok bizottsága", ("a láthatatlan kormány"), a Bilderbergerek és jelenleg a trilateralisták (Ezek tagjai az üzleti, a gazdasági élet és a kormányok emberei). Ezek a gyanúk, mint más hasonlóak, legföljebb "frontok" a zsidók által vezetett beruházóknak. Most is, mikor elvesztik hitelüket és láthatóságukat, mert némelyek számára õk jelentik az ellenséget. A zsidóság viszont ma is köztünk van és éppen olyan bomlasztó, mint mindig.

4. Fejezet - Az önmaguk által kiválasztottak célja

Keresztények, akiket azzal az istenkáromlással neveltek föl, hogy a zsidók "Isten kiválasztott népe", nagyon nem hajlandóak elfogadni a zsidóságot bemutató kritikát. A zsidó tömegmédiák és a behálózott keresztény miniszterek hosszan ontották ezt a nevetséges hazugságot embereinkre. Ez a hazugság jelentõs védelmet jelentett a zsidók számára. Valójában páncélként hordták azt. Vagy õk, vagy egy akadályozó miniszter elõ fog jönni ezzel a ferdítéssel mindig akkor, amikor valahol világosan kiderül, hogy a zsidók a társadalmi zavarok elõidézõi. A stratégia az, hogy fehér keresztények béküljenek ki azzal a bibliai fenyegetéssel, hogy Isten meg fogja "átkozni" õket, ha a zsidókat támadják. Sajnos a legtöbb fehér nem tudja, hogy Isten annak idején Ábrahám és utódai érdekében fenyegetett, nem a zsidók érdekében. Szintén szerencsétlen dolog, hogy népünk nem veszi észre, hogy minél inkább védik és követik a zsidók csavaros útjait, annál betegebb lesz a nemzet. Ha Isten azért "áldaná" Amerikát, hogy nem bélyegzi meg a zsidókat, akkor nagyon furcsa utat választott erre.

Ha az "Isten kiválasztottai" trükk nem mûködik, akkor a nemrég kitalált hazugság a "hat millió zsidóról, akiket a keresztény Németországban" öltek meg a második világháború folyamán biztosan mûködni fog. Népünk többnyire cselekvésre képtelen, ha egy újabb megható történetet hall, hogy hogy szenvedett a zsidóság a keresztények kezei között. Nem akarván tovább üldözni "Isten kiválasztottait", és átkaiban részesülni, a keresztény fehérek visszariadnak minden eredetileg sokat ígérõ akciótól, hogy ellenálljanak egy vagy több olyan zsidó programnak, mely lealacsonyítja és elnyomja õket.

Miért akarják meghódítani a világot?

A fehérek készségesen elismerik, hogy britek, németek, oroszok, japánok, franciák vagy kínaiak pályáztak, a múltban vagy ma a világ meghódítására; de el sem tudják képzelni, hogy erre a zsidók is képesek.

A sok védekezõ elem közé, melyekkel magukat védik, a zsidók fölvették kis számuk hangsúlyozását. Így a fehér keresztények képesek ésszel fölfogni, hogy védekezniük kell a zsidók ellen, mint például a négerek ellen is. A feketék nagyon láthatóak és a forradalmáruk nem tudják õket elrejteni. A zsidók viszont a fehér országokban alapvetõen fehérekhez hasonló külsejû nép. Az egyik oka annak, hogy a zsidók bátorítják a fehér "liberálisokat", hogy segítsenek nekik Amerikát (és Európát) színesekkel tovább elárasztani Ázsiából és Afrikából, hogy még jobban elrejthessék zsidóságukat. Nem tisztán látó fehérek már régóta meg vannak zavarodva a kérdéstõl, hogy milyen fajok tagjai a színes paraziták növekvõ tömegei, akik nemzetünket beszennyezik. A zsidók, akik különösen figyelik õket, jobban el vannak rejtve népünktõl, ha sok mulatt típus is van kéznél.

A valóságban sokkal több zsidó van az USA-ban és Európában, mint ezt hivatalosan beismerik. A zsidók ezt így szeretik. Így valószínûtlenebb, hogy a legtöbb fehér el fogja hinni a figyelmeztetéseket a zsidó hódítási szándékról "Hogyan tudna egy ilyen csekély kisebbségi csoport, mint a zsidók még csak távolról is remélni, hogy a világ ura legyen?" kérdezik a kétkedõ fehérek.

Mindegy, hogy mennyire tagadják a naiv fehér keresztények a zsidók hatalmát és ambícióit, ezek léteznek. Mi, mint mondtuk, már évtizedek óta szenvedünk ezek hatásai alatt.

A zsidó nép többsége, itt és máshol, Kelet Európából származik; õseik az ázsiai kazárok voltak. Néhány író és történész, keresztény és zsidó dokumentálta ezt a háttérben. A legutolsó ilyen információ egy zsidótól származik, Arthur Koestlertõl A TIZENHARMADIK TÖRZS címû könyvében. Az ostobaságot, hogy a zsidók "Isten kiválasztottai", lerombolják az ilyen mûvek.

A zsidók becsapták saját köznépüket a mesével, hogy õk az arra kijelöltek, hogy uralják a világot. Ennek végeredménye az, hogy sok energiát, pénzt és filozófiát fordítottak arra, hogy megvalósítsák hibás bibliai hitüket.

Mint legtöbben közülünk tudják, zsidók milliói nem "gyakorolják" talmudi hitüket. Az "Izraelben" élõ zsidók többsége ilyen. Így elég logikus azt föltenni, hogy a "nem gyakorló" zsidók némelyike megalkuvó módon elõnyöket származtat le magának az állítólagos isteni kiválasztottságból. Ez az "isteni" hírnév csak megnövelheti a gátlástalan politikai tevékenységet. Mind a vallásos zsidók és a becsapható fehér keresztények meglepõdnének hallva a politikus zsidók valamelyik nyilatkozatát, mely szerint "a kiválasztottak föladata hogy uralkodjanak és irányítsák a világot".

Ennek egy negatív változatát mutatta be Karl Marx és az õ alapelvei a világkommunizmusról. Marx, a zsidó az állította, hogy nem maradt meg vallási eredeténél. De a földön élõ zsidók tudják, hogy õ zsidó. Marx kísérlete a világ meghódítására sok zsidót arra ösztönzött, hogy megmutassa, mi rejlik benne. Több út is létezik a trón felé.

Ha a legtöbb zsidó azt hiszi, hogy õk az emberiség urai, mert kicsavarják és lopnak az Ótestamentumból, mások közülük, mint Marx nem-vallási úton akar ahhoz a hatalomhoz

jutni, melyet elõttük sok nemzsidó nép birtokolt. Igen, a zsidók nagyon tehetségesek az olyan tervek létrehozásában és használatában, melyek célja a világ uralma.

A zsidók sajátsága, hogy valószínûleg õk az egyetlen nép, akik elsõsorban pervertált pszichológiai fegyverekkel próbálnak uralkodni. Szakértõi annak, hogy más népeket használjanak céljaik elérésére és harcoljanak értük. Ördögi ügyességgel használják a szavakat, sokkal jobban, mint a fegyvereket. A fehér keresztényeknek majdnem elrabolta nemzetét a zsidók szóháborúja és pszichológiája.

5. Fejezet - A fehérek vakságának megszüntetése

Sokunk hasonló módon elutasítja, hogy kellemetlen dolgokat higgyen el a zsidóságról. Ezek a fehérek nem látják közvetlenül (vagy tudnak arról) a zsidók forradalmi aktivitását és nem elég okosak vagy nem veszik észre a zsidó faj jelenlétét egy távolságról. Így a "nõk fölszabadításáért" agitálók egy csoport bolondként tevékenyek némelyik közösségben, és a fehérek sem veszik észre a zsidó kapcsolatot. A fehérek csak megrázzák fejüket és csodálkoznak, hogy mivé lett a világ. Nem veszik észre, hogy a zsidók hozták létre az amerikaellenes és keresztényellenes "szabad nõk" mozgalmat.

Ennek a vakságnak az az oka, hogy a zsidók közvetlenül urai Amerika szinten minden kommunikációs rendszerének, és a többit is részben õk uralják. Ezért azt hozzák nyilvánosságra, amit akarnak és arról hallgatnak vagy nyilatkoznak negatívan, amirõl akarnak, és ahogy ez a zsidók érdekében áll, tehát nem szólnak arról, hogy zsidó nõk, mint Betty Friedan, Gloria Steinem, Bella Abzug felelõsek a nõk forradalmi programjáért, és nem is erõltetik azt. A mit sem sejtõ fehér közönség nem veszi észre, hogy ki felelõs, amikor néhány demagóg tomboló nõ veszélyezteti a közösség stabilitását. Az agitátorokkal szembeni nehezményezéseket a nõkkel szembeni általános nézetként értelmezik.

Ezt a jelenség idõnként föltûnik. A zsidók folytatni fogják bajkeverõ mozgalmukat, ez tovább rombolja a keresztény társadalmat, és embereink nem látják, hogy zsidók állnak mögötte. Gyakran láttuk ezt a faji jogi mozgalmakban. Rengeteg tény bizonyítja, hogy zsidók a bûnösök, akik mozgásba hozták ezt a rendkívül bomlasztó rendszert.

Egyszerûen nem kétséges a zsidók bûnös volta. De a fehérek megmutatják, hogy milyen ellenérzésük van a színesek szörnyûségeivel szemben. Többször hallottam aggódó fehéreket ezt mondani: "a négerek átveszik a hatalmat." Amikor megkérdezik a fehéreket, hogy kik a mozik és a TV állomások urai, akik ennyire megkönnyítették a színesek útját, akkor tudatlanul néznek. Ha véletlenül ráhibáznak az igazságra, hogy ezt zsidók teszik, a fehérek harcolnak az ellen, hogy bevallják az igazságot. Ugyanez igaz minden kihívó kérdésre a fehéreknek, akik úgy érzik, hogy "a négerek átveszik a hatalmat.". Ki szervezte, pénzelte és vezette a legtöbb fajkeverõ mozgalmat? Ki küzdött, ki erõsködött a megvett politikusokkal szemben, hogy "jogokat" biztosítsanak a színeseknek? Ki szervezte meg, hogy szinte minden US elnök foglalkozzon a "faji egyenlõséggel"? Ki csapta be fiataljainkat a tankönyvek, filmek, tananyag manipulálásával, hogy elfogadják a színeseket mint "egyenlõket"? A zsidók felelõssége égbekiáltó, de a legtöbb fehér keresztény nem veszi ezt észre.

Így természetesen megjegyezhetünk valamit a zsidókról. Tehetségesek a szörnyû

társadalmi rombolás elõállításánál, és aztán elrejtõznek a felelõsség elõl és másokra hárítják a felelõsséget. A dolog iróniája, hogy a zsidók még csak különösebb erõfeszítéseket sem tesznek arra, hogy elrejtõzzenek, különösen bizonyos akciók kezdetekor. A fehér keresztények olyan vakok, miután sok évig hallották hogy a zsidók "Isten kiválasztott népe", vagy más nevetséges szennyet, hogy a fehérek "nem látják kezüket az arcuk elõtt"!

Általában, miután az alapvetõ munkát elvégezték a forradalmi változáshoz, a zsidók a háttérbe vonulnak. Helyükbe pár jellemtelen fehér vagy színes lép. Ha az illetõ fehér vagy színes nem követi a zsidók utasításait, repül. Noha zsidók indították útjára Amerika fõ problémáját, a fajkeveredést, olyan jól kioktatott színes vezetõk és fehér megalkuvók állnak mellettük, hogy a zsidók megengedhetik maguknak, hogy hátra lépjenek. Amikor fölbosszantott fehérek arról sírnak, hogy "a négerek átveszik a hatalmat", akkor a haragot a négerekre irányítják, és nem a háttérben levõ zsidókra. Újra látjuk, hogy népünk az ország betegségének tüneteivel foglalkozik (fajkeveredés) , és nem az okokkal (a zsidókkal). Amíg saját gyerekünk sem hajlandó a gonosz tevékenységek mögé nézni és megkeresni, hogy kik felelõsek azért, addig Amerika nemcsak nagyon beteg marad, de állapota még rosszabbodni is fog.

6. Fejezet - A tolerancia hatásai nemzetünkre

Mit tett a zsidók által javasolt "tolerancia" országunkkal? Történt valami jó a fehér társadalommal ennek következményeként? A "liberális" fehérek rögtön azt felelnék: "Igen!". "Micsoda?" kérdezzük vissza. Rendkívül rövidlátó vagy bomlasztó miniszterek ilyenkor azt felelik: Amerika sokkal "erkölcsösebb" mióta megtette a "helyes dolgot" és a színeseket beengedte a fehérek társadalmába. Isten, adják hozzá, örül a hatalmas változásnak. Most "fölemelhetjük fejünket" más országok elõtt, melyek addig elítélték "rasszizmusunkat". Végül is "demokratikus ország" vagyunk és a magunk szabályai szerint élünk "egyenlõség mindenki számára". Ezt mondják nekünk részben. Föl is bátorítanak bennünket, hogy higgyük el, Amerika "erõsebb" ország lett a nagy színes invázióval a társadalom közepére; Az "új vér" csak új és élénk életet hozhat országunkba. Ezt azzal teszik vonzóvá, hogy a zsidó antropológia szerint "minden faj egyenlõ". A színesek azért maradtak el annyira a fehérek mögött kulturális téren, mert "társadalmi nyomás" nehezedett rájuk. Úgy informálnak minket, hogy a színesek teljes egyenlõségével intellektuális és kreatív embereik ugyanolyan jók lesznek, mint a fehérek legjobbjai.

Ha megvizsgáljuk ezeket az "elõnyöket", néhány érdekes dolog tûnik föl. Elõször is nagyon valószínûtlen, hogy Isten beleegyezett abba, ami Amerikával történt. Ha az lett volna a szándéka, hogy a fehérek összekeverednek a színesekkel, akkor ezt kezdettõl fogva úgy rendezte volna. A BIBLIA is mondana a dologról valamit. Mai formájában azt rendeli el, hogy Izrael népe (nem a zsidók) társadalmilag különüljenek el a többi fajoktól.

Elismerve az elcsábítottat, aki most "fölemelheti fejét" más országok elõtt a mi "faji testvériségünkkel", azt felelhetjük: "Na és?". Miért kell más népeket befolyásolnunk, különösen színeseket? Azt idegen fehéreket illetõen (skandinávok, osztrákok, svájciak, stb.) mennyire integrálódtak ezek a színesekkel? Mennyire ismerik õk a négereket, ázsiaiakat, stb.? Az igazság az, hogy keveset vagy semmit sem tudnak a színesekrõl. Ha megpróbáltak minket meggyõzni arról, hogy mit kell tennünk a köztünk élõ színesek érdekében, akkor nagyon álszentek voltak. E sorok írója élénken emlékszik arra, mikor az

ötvenes években Angliában szigorúan megkérdezték, hogy Amerikában a fehérek miért olyan "unfairek" a "színesekkel"? Akkor Britanniában viszonylag kevés néger, indiai, pakisztáni, stb. élt. Amikor a késõ 70-es években újra meglátogattam azt az országot, egy angol sem kritizálta a fehér amerikaiakat. Ennek oka az volt, hogy Angliát is elözönlötték a színesek. Ez tipikus, amikor az álszent fehérek maguk is szembekerülnek a színesek hullámával.

A színes nemzetek számára ez még nagyobb abszurditás. Egyetlen színes ország sem, talán Japán kivételével javasolta valaha is az egyenlõséget a fehér nemzetekkel Amerikában és Európában.

Milyen mérhetõ jelentõsége van annak, hogy hány színes ország számít nemzetközi kapcsolatainkra, fajilag vagy másképp? Mit tudnak fölmutatni? Semmit. Újra, Japán kivételével a néger és ázsiai országok színvonala az alacsonyszintûtõl a közepesig terjed. Technológiájukat teljesen fehérek alkották. Semmit sem adtak a világnak, de ehelyett kinyújtották kezüket a fehérek elõtt, hogy adjanak bele valamit. A színesek nem gyakorolják a "demokráciát" és sokkal gonoszabban rasszisták, mint bármelyik fehér. A japánok és a koreaiak elsõrangú rasszisták. ha bármelyiknek lehetõsége lenne az egész emberiség elnyomására, akkor megtenné. Ez a két keleti nép régóta kölcsönösen lenézi egymást. Sem õk, sem más színesek nem mutathatnak ránk ujjal vádolva. Nem szükséges magunkat mentegetni elõttük!

Valaki, aki tényleg azt hiszi, hogy mi "erõsebb" nemzet vagyunk négerek, mexikóiak, portorikóiak stb. millióival, akik megtöltik életünket és intézményeinket, azok teljesen bolondok. Néhány régen fehérekbõl álló futball vagy atlétikai csapat lehet hogy erõsebb lett sok néger atlétával, de ez nem a kulturált integrálódás jellemzõje.

Még itt is lehetne érvelni, hogy a fehér sport gyakran rosszabb minõségû lett a faji keveredés után. A fehér külföldi csapatok (Németország , Oroszország , stb.) több aranyérmet nyert az utóbbi olimpiákon és Amerika úgy tûnik, mögéjük került. Csak a kemény csontú néger bokszolók tûnnek még erõsnek és sok hosszúlábú néger futó.

Általában sok fehér - mint e sorok írója - lehetetlennek találja, hogy azonosuljon egy fent említett atlétikai csapattal. A csapatok úgy tele vannak négerekkel, hogy a játék többnyire egy néger csapat játéka egy másik néger csapattal. Elv nélküli sekélyes fehérek lehet hogy még néznek futballt, kosárlabdát, stb., de a büszke fehérek undorodnak attól, hogy iskolájukat vagy klubjukat négerek képviseljék. Nagyon kevés közös dolgunk van ezzel a fajjal.

Egyetlen fontos területen sem vagyunk "erõsebbek". Védelmi erõnk, rendõrségünk, és hadseregünk csak árnyékai annak, amik valaha voltak. csak a legjobb fehérek, akik még ezeknél az intézményeknél vannak teszik védelmünket olyanná, hogy az még mûködjön.

És valószínûleg még fontosabb a fehér család állapota összehasonlítva a fajkeveredés elõttivel. Állandó bizonytalanság, társadalmi bomlás., kulturális degeneráció, alapvetõen a keveredés következtében, megsebezték a családokat. Egy gyenge, sebezhetõ családrendszer sebezhetõ nemzetet jelent.

"Új vért" oltottak országunkba, keveredés útján, és ez csak azt eredményezheti, amit minden más fehér nép esetében eredményez, ha színesek egyenlõként lépnek bele. Nincs olyan példa a történelemben, hogy fehérek túléltek volna fajkeveredést, de genetikus

alapjuk és kultúrájuk tönkrement általa. A színes vér beadása nem eredményez mást, mint társadalmi lezuhanást. Zsidó és úgynevezett "liberális" társadalomtudósok hazudoznak nekünk a remek fajkeveredésrõl, de a valóság katasztrófát mutat a fehér keresztények számára (a zsidó valójában tudja, hogy ez az eredmény)

Egy dolog igaz, amit gyakran keveredésünk eredményeként emlegetnek: a színesek kétségtelenül elõbbre jutottak anyagilag és társadalmilag.

E sorok írója visszaemlékszik a félelmetes jóslatokra, hogy mi lenne, ha négerek olyan állásokat és hivatalokat foglalnának el, melyeket régebben szinte csak fehérek foglaltak el. "Ha négerek lesznek a buszvezetõk, mindenütt roncsok fognak heverni". Ha négerek lesznek a pénztárosok, vagy ellopják a pénzt, vagy zavarba jönnek, hogy melyik billentyût kell leütniük." "Csak bûnözés lesz, ha négerek lesznek az ápolók a kórházakban és klinikákon." "A színesek soha nem lesznek képesek géppel való munkára, különösen nem számítógépes munkára", stb.

A színesek jobban élnek az egyenlõség óta. Tíz év alatt nagyon megnõtt az életszínvonaluk. Sokan olyan jól élnek, mint a legtöbb fehér. Mindenféle munkát végeznek, olyanokat is, melyeket fehérek nem hitték, hogy képesek lesznek elvégezni.

Ez fontos dologra mutat rá. A fehérek egyik legnagyobb hibája az volt, hogy alábecsülték a négerek képességeit. Több fehér vezetõ, amikor a szövetség által követelt keveredés fenyegetett, biztosnak érezte, hogy az egész dolog "átmegy fölötte". "Adj a négereknek szellemi munkát, add oda állásaink egy részét nekik, aztán ülj le és várd ki a katasztrófát. Az olyan nagy lesz, hogy még a jenkik is nevetni fognak a keveredés megszûnésekor."

Népünk nagy részének meglepetésére és lelki megdöbbenésére a négerek jól csinálták a feladatokat. Ma minden nap látunk néger telefonkezelõt, biztosítási ügynököt, banktisztviselõt és vezetõt, laboratóriumi technikust, ügyvédet, ügynököt, szállítót, kamionvezetõt, stb. Mindez "sok szelet kivett" a faji elkülönülés híveinek vitorláiból nem is olyan régen. Ma már nem hihetõek, amikor a faji alsóbbrendûségrõl beszélnek. Hasonlóképpen a régi kritika, hogy a négereknek szaguk van, mert nem mosdanak és hogy lusták, elvesztette hatását. Ennek a pszichológiai hatása népünkre komoly.

A fehér keresztények nem voltak elkészülve arra, hogy a színesek és sok keleti nép elég tehetséges. Megmutathatóan, a legtöbb keleti úgy vagy jobban tud dolgozni, mint a fehérek. Még a feketéknek egy kis százaléka is olyan képességeket mutat, melyek jobbak, mint sok fehér képességei.

Ha népünk a faji realitásoknak a szemébe nézett volna, akkor most nem bénítaná meg egy közelgõ sokk. "Lehet, de tényleg lehet, hogy a színesek egyenlõek velünk, mert olyan sokan tanítanak közülük iskolákban, dolgoznak a gyárakban, saját üzletük van, képviselnek bennünket a városi elöljáróságban, az államnál és s szövetségi kormányban, stb. Lehet, hogy ha esélyt adunk nekik, akkor mûködni fog a dolog. Lehet, hogy végül kompromisszumot kötünk és elkerüljük a harcot."

Ez helytelen gondolkozás. Ha színesek ezrei sokkal többre képesek, mint amit a gyanútlan fehérek el tudtak képzelni, nem egyenlõek a fehér fajjal. A csalás ott van, hogy az átlagos fehérrel hasonlítják össze a feketék és barnák képességeit. A legjobbakét nem hasonlítják össze. A színesek legjobbjai közel sem jönnek a fehérek legjobbjaihoz. Még a színesek legjobbjai, a japánok sem többek, mint a tehetséges fehérek alkotásainak jó utánzói. A

négerek és a többi keleti, a japánokat kivéve még csak arra sem képes, hogy a fehérek alkotásait utánozza. Egy dolog használni a fehérek technológiáját, ahogy azt több néger teszi. Ehhez hasonló dolgokat kitalálni vagy ezeket fölülmúlni egy másik dolog. És a négerek soha nem mutatták a legkisebb jelét sem, hogy versenyre képesek kelni vagy túlszárnyalni a fehéreket technológiailag.

Vond ki a fehéreket, és még a csodálni való japánok is elindulnak a kulturális és technológiai lejtõn. A négerek nagyon gyorsan lejutnának az aljára. A haiti néger országhoz hasonlóan az átlag fekete hamarosan fölfalná a javakat, és ez igaz népük legjobbjaira is. Mindez emlékeztet egy régi megállapításra:

A fehérek alkotnak és megtartanak; a keletiek meg tudják tartani, amit a fehér alkot; de a négerek, ha magukra maradnak, sem alkotni, sem megtartani nem képesek. A négerek csak rombolni tudnak.

Ha a jó képességû fehér felügyelet és irányítás nem mûködne Amerika legtöbb iparágában, a fõ intézményekben és a kereskedelemben, akkor az ország még nagyobb bajban lene, mint amilyenben most van. Borzongva gondolunk arra, hogy mi fog jönni, amikor a "régiek" akik még jó iskolákba jártak és civilizált körülmények között nevelkedtek, kiöregszenek. Még a fehérek, függetlenül faji jó tulajdonságaiktól sem képesek megfelelõen termelni, ha a társadalmi rendszere beteg és nem támogatja õket szándékaikban. Keresztény fehér fiataljaink százezrei sokkal kevesebbet nyújtanak képességeiknél ebben a "egyenlõsdi" társadalomban. Ha a színesek jelenlétében a társadalmi intézmények szerepe és jellemformáló hatása tovább csökken, a jövõ fiatal vezetõit ez vissza fogja fogni. Sokkal rosszabb minõségû világban nõnek föl, mint amiben részük lenne, ha a nekik tervezett társadalmi elrendezõdés megmaradna. Az egyetlen vigasz hogy fiataljaink legtöbbjének van ereje. Az õ genetikus rendszerük nem károsodott, noha környezetük romlott. Jelenleg az utóbbi fogja vissza õket.

Ma még nem ismert, hogy mennyire tette tönkre a bûnös kábítószerkereskedelem fiataljainkat. Sajnos, rettentõ nagy rombolást végeztek a kultúra és néprontók, mikor kábítószert vittek a fehérek közé. Nagyon valószínû, hogy a kábítószerek a genetikát negatívan befolyásolják, és akkor lehet hogy népünk éppen úgy megtizedelõdik, ahogy az a környezetével történt.

A zsidóság fanatikus támogatásával a faji "testvériség" (nekünk a színesekkel), melynek végsõ célja az, hogy a fehér keresztények keveredjenek a színesekkel, Ez fizikailag kiirtana bennünket mint népet és megszüntetné a zsidóság egyetlen akadályát a világ uralma felé vezetõ úton.

7. Fejezet - Sikeres a zsidó kultúrarombolás?

Van a zsidóságnak tényleges sikere, mikor azon fáradozik, hogy fölszámolja a fehér keresztény társadalmat mint a zsidó célokra irányuló veszélyt?

Ez nagyon világosan látható sok látható ténybõl, a hagyományos Amerika nagyon beteg. Amerika számos szomszédjából ideutazó megerõsíti ezt. Valaha fehér területek, melyek igen stabilok voltok jó közösségi szellemmel, ma le vannak rohadva négerekkel, portorikóiakkal és más nemkívánatos elemekkel. Az itt ma létezõ "kultúra" hasonlóbb az

afrikai és a bozót kultúrájához, mint a nyugateurópai eredethez.

A lerohadó városok persze csak visszatükrözik, hogy mi történt a fehérekkel. Komolyabb, mint az emberek menekülése szülõhelyükrõl, gyakran mesterséges életszínvonallal a külvárosokba, ez a keresztény fehérek jellemének és elméjének az állapota.

A zsidókat nagyon kielégíti ma, ha megfigyelik a fehérek mai állapotát, ha saját munkájukra gondolnak, melynek célja társadalmunk visszafejlesztése. Iszákosság, kábítószerek, öngyilkosságok, elmebetegségek, nemi eltévelyedés és a mûvészetek dekadenciája néhány jele társadalmunk állapotának.

Biztonságban élõ, egészséges és boldog fehér családokat nem lehetetlen találni, de számuk sokkal kisebb, mint csak néhány éve. A dolgok olyan rosszul állnak, hogy kevés az olyan család, mely példaképül szolgálhat másoknak, melyeknél válás, lelki gyöngeség, fiatalkori bûnözés vagy más teher található meg. Valaha ebben az országban, mint másokban, cserépszavazással ki lehetett közösíteni a társadalomba nem beilleszkedõket. A házaspárok keményen dolgoztak, hogy együtt maradjanak, mert tudták - és komolyan vették - hogy a közösség nem veszi szívesen a ma egyszerû válást házassági problémák esetén. Ennyi. Népünk ma külön szigetekbõl kezd állni, akik nem törõdnek a többiekkel és nem bánják mások erkölcstelen életvitelét. A zsidó-hippi filozófia, mely azt vallja, hogy "törõdjön mindenki a maga dolgával" és "mutassuk meg mindenkinek" (ne legyenek társadalmi gátlások) jelentõsen segített ebben.

A hippi-beatnik degeneráció mérhetetlen károkat okozott Amerikának, a zsidóság, annak alkotói tudták, hogy mi lesz az eredmény. Ez nem "csak megtörtént" és nem véletlen, hogy ez a társadalmi rothasztás szinte egyidõben történt a zsidók által szított "polgári jogi" mozgalommal.

Minden logikusan gondolkodó polgár észreveheti, hogy az egyik mozgalom, a "polgári jogi" arra törekszik, hogy fölemelje a színeseket minden értelemben (gazdasági, kulturális, stb.), míg a másik a hippi mozgalom az ellenkezõjére törekszik a fehéreket illetõen. Ezért látjuk, hogy szándékos egyenlítési folyamat mûködik; a színeseket fölemelik és a fehéreket lesüllyesztik a társadalom aljára. A fehérekre ez úgy hatott, ahogy elképzelték. Pszichológiailag lerobbantotta egyensúlyi helyzetüket. Hogy lehet a négereket vagy más színeseket lenézni, akik "megpróbálják megjavítani magukat", amikor mosdatlan, piszkos ruhás, kábítót szedõ és szellemileg fogyatékosnak látszó fehérek láthatók mindenütt? Hogy érezhetnének és cselekedhetnének a fehérek felsõbbrendû módon a színesekkel szemben, ha túl sok fehér van társadalmilag lefokozva? Kétségtelenül a zsidóságnak sikeres volt az akciója.

8. Fejezet - A jó ízlés megtartására irányuló kísérletek szétrombolása

Veszélyesen elaludt, aki nem látja, hogy a zsidók hozták létre ezt a fordított helyzetet. A KI KICSODA VILÁG CIONISTA ÖSSZEESKÜVÉSÉBEN helyet áldoz arra, hogy dokumentálja azokat a zsidókat, akik "apáskodtak" a hippi és beatnik tevékenység fölött. A zsidóság, mely a fajkeverés apja is, vészjósló módon tisztában volt annak szükségességével, hogy csökkentse a fehérek idegenkedését a színesekkel szemben; különös tekintettel a négerekre. Objektívan beszélve a feketék sok szempontból a

legkevésbé vonzó faj. Hogy a feketék és a barnák jobb színben tûnjenek fel a fehérek elõtt, néhány fõ taktikát alkalmaztak.

A zsidó kommunikációs világ hirdette, dicsõítette és támogatta a fehér társadalom hanyatlását. A korai 1960-as évektõl, amikor a fehér kultúra csökkentése már elõre menetelt, a zsidók - és megvett agyú talpnyalóik - átitatták népünket társadalmilag romboló viselkedéssel. A zsidókat gyönyörködtetõ irányzatokat, melyek szerint meneteltünk, egy ismert zsidó foglalta össze. Megjegyzéseit egyetemi hallgatók elõtt mondta el Memphis, Tennesseeben. David Halberstam író azzal hencegett elõadás alatt, hogy hogyan volt neki lehetséges "alkalmi ruhában" megjelenni egy valaha tiszteletre méltó ülésen. Ez, mondta, mutatja a "társadalmi haladást". A televízió, mondta, volt az elsõrendû eszköz arra, hogy a "változást" elõsegítse. (Memphis, kereskedelmi fölhívás, 1978, március 4, 23. oldal), Ez a fajkeverõ "békeharcos" kimutatta, hogy a TV hálózatok nagyban felelõsek fegyelmezetlen ruházkodásunkért és viselkedésünkért. Hozzátehette volna, hogy a filmipar és a könyvkiadás, melyet szintén a zsidóság irányít, hasonló negatív szolgálatot tettek.

A zsidók minden módon bomlasztották népünk minden védekezését, hogy megõrizze illemtudását. Ha fehér keresztények megpróbálnak az iskolákba imádságot és erkölcsi irányítást bevezetni, a zsidók rögtön támadásba lendülnek. Ha egy fehér harcol az erkölcstelenség (mint a homokosság) ellen, akkor a zsidó tömegmédia rögtön egyesülten rágalmazni és támadni fogja. Ha fehérek egy programot javasolnak, hogy megleckéztessék a bûnözõket, a zsidók és a politikai "frontok" (mint az amerikai polgári jogok egyesülete) rögtön közbeszól, hogy megelõzze ezt. "intelligens" beszélgetõ mûsorok sztárjait arra használják, hogy kicsinyítsék és gúnyolják népünk minden kísérletét arra, hogy védekezzenek a zsidók által tervezett erkölcstelenségek ellen. Ezeknek a népszerû, nagyközönségû szabványkialakítóknak a hívei úgy vélik, hogy jobb a jellemtelen Johnny Carsons, David Frosts, Dick Cavetts és mások gúnyolódását hallgatni, mint a kinevetett kereszténység reformtervezetét.

Olcsóság, közönségesség és dolgok figyelmen kívül hagyása ma népünk legtöbbjének kulturális "értékei" a magas szintû elvek, az anyagi áldozatok és az erkölcs helyett. "Szerezd meg, amíg lehet"; "Ha nem veszed el (megvesztegetéssel vagy hasonlóval) akkor valaki más fogja megszerezni"; "Ha nem csípnek el, akkor becsületes voltál"; "Valaki más meg fogja tenni (házasságtörés, stb.), miért ne tenném meg én is?"; "Ne harcolj ellene (fajkeveredés, stb.) nem tehetsz semmit".

Noha idõnként megjelenik a fehér keresztények általában nem összehangolt ellenmozgalma, (pl. "buszozás ellen"), ez rövid életû és/vagy nem hatásos. Ha kell, a zsidók és tönkretevési programjaik néha tesznek egy kis lépést vissza, hogy újra csoportosuljanak és akkor legalább két lépést tegyenek elõre.

9. Fejezet - Az integráció elõrehaladása

Ha marad néhány fehér, aki kijelenti, hogy nem fogják a keveredést elfogadni és ezért nem kell semmit tenni, a következõt kell figyelembe venni. E sorok írója vissza tud emlékezni néhány évvel ezelõttre, amikor két déli tipikus fehér kávéház tulajdonosai és vendégei megfogadták: "Nem fognak itt feketék enni vevõként; a fehérek ezt nem fogadják el". Ma az egyik kávéház megszûnt, de elõtte fokozatosan vegyültek benne a fajok. A fehérek

fogcsikorgatva elfogadták a "jólöltözött" négereket, akik ebédelni jöttek. A másik kávéház még mûködik, és naponta lehet benne négereket látni enni, gyakran közös asztalnál a fehérekkel. Ma a megmaradt kávéház tulajdonosa csak közömbösen megrántja a vállát, és megemlíti, hogy "a néger pénz ugyanolyan színû, mint a fehéreké".

Miután a kisebbség irányította szövetségi kormány rákényszerítette a fajkeveredést egy Little Rock, Arkansasi iskolára 1957-ben, a fehérek csak kicsit álltak ellen, hogy gyerekeiket színesekkel tanítsák együtt. Az igaz, hogy tömegesen mentek magániskolákba, de ritkán vallja be egy fehér szülõ, hogy "rasszista". Embereink annyira rettegnek, hogy akkor is, ha a zsarnokság "arcul üti" õket és arra kényszeríti, hogy engedményeket tegyenek az "egyenlõségnek", elnézést kérnek, hogy amit tesznek, annak nem "rasszizmus" az oka. ("Sok legjobb barátom fekete")

Amerika elveszti eredetét. Mint ahogy a nyilvános iskola örökségünk, azt mondhatjuk, hogy tanúi vagyunk életünk egy része elvesztésének, amikor föladjuk nyilvános oktatási rendszerünket a színeseknek. Alapvetõen vesztesek vagyunk. És gondolja meg, ez még csak nem is hõsies dolog (akkor is, ha a gyerekek érdekeirõl van szó). Csak akkor tanítjuk a fiatalokat futni, ha a zsidók futóversenyt rendeznek. Itt állunk, a túlnyomó többség, és megengedjük a zsidók sátáni hordájának, a kultúrparazita színeseknek és néhány nagyon sajnálatra méltó megalkuvó fehérnek, hogy megfutamodásra kényszerítsenek bennünket. Milyen gyakran tette tönkre egy nagy többség a történelemben saját intézményeit?

Igen, a faji keveredés zsidó programja nagyon sikeres volt. Az iskolákban összekeveredtek a fehérek a színesekkel és az eltérõ véleményû fehérek eljátszották saját rendszerüket. Az utóbbi a zsidóság gyõzelme és a mi veszteségünk.

Ha a fehér egyházakban nem tengnek túl a négerek, az fõként azért van, mert a négerek nem lépnek be. A miniszterek és papok nagy része úgy át van itatva a zsidó "testvériség" propagandával, hogy a színeseket sokszor meghívták. De elég sok fehér egyház tapasztalta fölbomlást és tönkremenést a keveredés miatt, mely a kereszténységet tönkreteszi. Még ha nincsenek is színesek, a legtöbb miniszter a fajkeveredés és a "testvériség" szószólója.

Hadseregünk sötétebb lett idõvel. Az egyetlen oka annak, hogy nem teljesen a portorikóiak, stb. dominálnak az, hogy szükség van még a fehér irányításra ahhoz, hogy a dolgok mûködjenek.

Idõvel a zsidó agitátorok és a liberálisok azt szeretnék, hogy a képzetlen színesek vegyék át az igényesebb munkákat is, és az irányítást. Hogy biztosak legyenek abban, hogy a hadseregben megtörtént a fajkeveredés.

A forradalmi US kormány garantálja, hogy ha egy színes adókedvezményes lakást vagy házat akar, akkor az megkapja. Továbbá nyomás nehezedik a régebben fehérek lakta területekre és közösségekre. Tíz éven belül egész Amerikában nagyszámú színes költözött addig fehérek lakta területekre. Egy megnyomorított szomszédságban lakó háziúr élénken bizonyítja ezt.

Feketéket és barnákat alkalmaznak nagy számban minden üzletben, farmon, gyárban, stb... Csak tíz éve, be lehetett menni üzletekbe anélkül, hogy színes alkalmazottak lettek volna láthatók. Most rengeteg van belõlük minden az ország minden városában. A forradalmárok sikeresek voltak.

A vidéki Amerika is folyamatosan megkapja keleti és néger szomszédait.

Még nemrég hallatlan dolognak számított fehérek között, hogy egy néger fehérnek udvaroljon vagy fehért vegyen el. A "botrányos" Párizsba, vagy New York elmaradottabb részeire kellett menni, hogy ilyesmit lássanak. Ma még Amerika déli részén is lehet fehér loncsos nõket látni, akik gyerekkocsikat tolnak bennük félvérekkel. Ezeket kíséri a néger vagy keverék, akivel a "zsidó Amerika" boldogít bennünket.

10. Fejezet - Egyik támadás a másik után

Ne veszítsük egy pillanatra sem szem elõl, hogy minket, a mi népünket támadják. A zsidók örvendeznek, ha azzal aláznak meg bennünket, hogy addig tisztességes fehér nõk nyilvánosan sétálnak színes szeretõjükkel és megcsalják férjüket. Még ennél is megfizethetetlenebb öröm a zsidóknak és fajukat gyûlölõ liberális társaiknak, ha észreveszik zavarunkat, hogy nem tudunk magunknak segíteni és beletörõdünk abba, hogy állandóan megaláznak bennünket. A zsidók és csicskásaik szó szerint orrunkat nyomják a támadásokba.

Még az ellen sem tiltakozunk, hogy mindez nyíltan történik meg ellenünk egy hivatalos "komisszári" rendszerben. A fehér keresztények néha szörnyülködve beszélnek a kommunista Oroszország szörnyûségeirõl. "Azok a szegény emberek csak rabszolgák, akiket hajnaltól sötétedésig utasítgatnak".

Ugyanezek a fehérek nem veszik észre, hogy ma az õ életüket is kommunista zsarnokság irányítja. A legszomorúbb ebben, amit e sorok írója látott, hogy a kormány komisszárja irányította a legtöbb akciót. Például, ha egy magánvállalkozó személyzetet keres, jó esélye van arra, hogy bizonyítania kell, hogy "egyenlõ esélyeket" nyújt. A komisszár, általában egy néger, kéznél van, hogy garantálja, hogy a "kisebbségek"-nek nagyszerû esélyük van a kihirdetett állás megkapására.

Országunk egyetemeinek "egyenlõ esélyeket" figyelõ irodái vannak, melyek figyelik, hogy mexikóiak, stb. minden lehetõséget megkapnak arra, hogy megkapják az állást. A komisszár itt is teljes idõben dolgozik az adófizetõk pénzébõl fizetve. Egyetlen munkája az, hogy színeseket juttasson az addig fehér intézményekbe.

Mielõtt egy építési vállalkozó vagy építõ fölépítheti házát vagy gyárát, engedélyért kell folyamodnia a kormány komisszárjához. Ehhez "kalapjával a kezében" el kell mennie általában egy négerhez, és annak engedélyét kérnie a ház építéséhez.

Szívszaggató látni, mikor idõsebb fehéreknek "kisebbségekhez" kell fordulniuk a szociális segélyért. Ezek a fehérek gyakran "különösen kedvesek" és udvariasak a színesekkel, akik elhatározzák, hogy a fehérek kapnak-e állami támogatást.

Népünk rövid idõn belül alacsony szintû folyamodóvá vált kulturálisan és fajilag kisebbrendûek elõtt, hogy azt kérje, ami már az övé volt. E sorok írója emlékszik egy tragikus esetre pár éve, amikor egy fehér nõ New Yorkban vagy New Jerseyben arra kényszerült, hogy szexuális "szívességeket" tegyen egy vagy több néger szociális munkásnak. Mielõtt a néger beleegyezett volna, hogy a nõ tovább kapja a szociális segélyt, a nõnek "együtt kellett mûködnie". csak becsülni lehet, hogy hány ilyen eset történt meg ..

és fog a jövõben megtörténni.

11. Fejezet - A fehérellenes támadások pszichológiája

A zsidók az emberi viselkedés mesterei. Ebben uralják egyeteme(in)ket, a kormányt és alapítványokat. Ha az átlagember a pszichológiára gondol, zsidók, mint Sigmund Freud jutnak eszébe. Mivel régóta figyelik az emberi természetet, a zsidók sokat tudnak róla.

Tudják, hogy az emberek a nyertes oldalán szeretnek lenni. Lehet, hogy vannak pillanatok, mikor az "elnyomott támogatása" fontos (mint ahogy a zsidók Amerikában "a szegény kis Izraelt" támogatják); de alapvetõen, végsõ fokon a legtöbb ember a nyerõ vagy a népszerû oldalon szeretne lenni. Ezért fontos vállalkozás volt, mikor a zsidók és csicskásaik meggyõzték a fehér keresztényeket, hogy a faji egyenlõség az "erkölcsös, helyes és demokratikus" út, melyet követni kell. Mindenkit, akinek nem ez a véleménye, a zsidók vagy valamelyik termékük (pl. a kommunizmus) azzal fogja támadni, hogy õ "reakciós-antiszemita-rasszista-fasiszta". Ki szereti, ha így nevezik? A zsidó tömegmédia nagyon szereti a lefokozó nevek sorát alkalmazni az olyan személyekre, akik neheztelnek és ellentmondanak valamelyik beteg radikális programnak. Ez arra is szolgál, hogy másokat figyelmeztessenek, hogy "törõdjenek saját dolgukkal" és ne folyjanak be az "ellentétbe".

Talán a legfontosabb rágalmazó a zsidó Rágalmazás ellenes liga (=Anti-Defamation League, ADL). Az ADL a befolyásos zsidó szervezet, a B'nai B'rith része. A liga, melynek igen sok pénz áll rendelkezésére, és a zsidó kommunikációs médiák cinkostársai, figyeli, hogy hol törhet ki fölkelés vagy forradalom. Ha egy fehér keresztény vagy egy ilyen csoport túl ismert lesz és sikeres abban, hogy fölhívja az emberek figyelmét arra, hogy milyen tragikus események történnek Amerikában, az ADL kemény támadást intéz ellene. A rágalmazás több lesz, mint pár szúrós szó. Ha szükséges, a zsidók "elfoghatják" a támadókat, úgy, hogy megfosztják munkájától (e sorok írója elõtt ez jól ismert dolog). Már sok vállalkozónál emeltek zsidók komolyan panaszt egy vagy több alkalmazottjuk ellen. Ennek eredménye vagy az állás elvesztése vagy egy figyelmeztetés, hogy "hûljön le". Elképzelhetjük, hogy mekkora ricsajt eredményezne a zsidók irányította sajtóban, ha egy zsidó alkalmazottat vádolnának kommunistabarát gondolkodása vagy tevékenysége miatt!

Lassan sok fehér keresztény kezdi megérteni, hogy a kisebbségek tulajdonában levõ kommunikációs iparban senki sem törõdik velük. Ez hozzáadódik illúzióvesztésükhöz és megvertségükhöz. Jobb együttmûködni és "együtt menni", mint annak a veszélye, hogy elveszítse állását vagy nyilvánosan rágalmazzák.

Egy másik pszichológiai manipuláció az, hogy a négereket legyõzhetetlennek ábrázolják, és a keveredést így megállíthatatlannak mutatják.

A feketék nem a világ legszebb emberei. Valóban, a legtöbb kifejezetten ronda. Kevés fehér, aki négerek közelében élt, nem ismeri az erõszakot, amely a fekete "kultúrát" megelõzi. Ha ezt a két vonást összerakjuk, csúnyaság és az erõszakra való hajlam, akkor ez erõsen megfélemlítõen hat. A zsidók is észrevették ezt. A filmekben és TV-ben egyik darab a másik után mutatja be a kemény, szigorú szemû, "izmaikat használó" négereket, hogy elérjék, amit akarnak. E sorok írója látott egy Dick Cavett TV sorozatot a késõ 1970-es években, amelyben Cavett interjúvolta a fekete bokszolót, "Muhammad Alit"

(Cassius Clayt). Néha úgy tûnt, hogy Cavett rémült nyulat játszik, nagy tiszteletet mutatva a nagy néger elõtt. "Szórakoztató" történeteket mutattak be a nézõknek, melyek bemutatták, ahogy a színesek erõszakoskodnak a fehérekkel és mutatták a fehér színészek fájdalmas arckifejezését. Ezek a TV drámák nem vesznek el, és a TV és mozi nézõk tudatalattijába ivódnak.

Az ilyen támadó gúnyolása népünknek a négerekre is hatással van. Sok fiatal néger, miután megnéz ilyen zsidó darabokat, bátrabbá válik fehérekkel szemben. E sorok írója egyszer összeütközött az utcán egy fiatal négerrel, akinek ilyen "kemény" pillantása volt. Egy pár lépéssel odébb látható volt, hogy honnan jött ki a fiatal fekete: egy moziból, mely tele volt feketékkel. Akkor egy úgynevezett "feketéket fölfedezõ" filmet mutattak be, melyet zsidók készítettek, hogy gyûlöletet és megvetést keltsenek a négerekben irányunkban.

Ehhez hozzá lehet adni, hogy a fehér amerikai katona, akit megaláztak, bestiálisan elfogtak és kínoztak a keletiek a koreai és a vietnami háborúban, az megerõsíti népünk nyugtalanságát a színesekkel szemben. Azok a hitvány háborúk is gyöngítették a fehérek hírét a színesek világában.

Négerek követik el Amerikában a legtöbb komoly erõszakos bûnt. Fekete gengszterekkel vannak tele országunk börtönei.

Ha Amerikában nem lennének színesek, akkor az erõszakos bûncselekmények száma rögtön háromnegyed résznyivel kevesebb lenne. Továbbá sok fehér, aki fajilag kevert és zavaros társadalmi körülmények között nõtt föl, ott vált bûnözõvé. Ezek a fehérek nem bûnöznének, ha a feszültséget okozó négerek eltûnnének környezetükbõl.

De a színesek velünk vannak és köztünk bûnöznek. Viselkedésük sok városi fehéret megrémített és érzéketlenné tett: "Hadd kapják meg, amit akarnak - állásainkat, házainkat, asszonyainkat - ha akkor boldogok lesznek és békében hagynak bennünket". Nemzetünk betegségnek nagy része ebbõl a felszínes reakcióból származik saját oldalunkról. Az erõszakoskodó négerek sok mindent nyertek szomszédaiktól és még többet a megfélemlített fehérektõl.

Megkérdezhetjük, hogy mi történt azokkal a fehérekkel, akik jó bokszolók voltak. Lehet hogy véletlen, de a négerek az 1930-as években kezdtek megjelenni a bokszban, amikor a zsidók elkezdték nemzeti "egyenlõsítõ" programjukat. Joe Louist, "a barna bombázót" a sajtó minden idõk "legnagyobb" harcosaként ünnepelte, és talán elõször kezdtek fehérek egy négert ünnepelni, aki szerencsétlen fehér bokszolókat üt. Különösen az ragadta õket magával, mikor Louis kiütötte a "náci" bokszolót, Max Schmelinget a második fordulóban. Ha megfontoljuk, hogy ma Schmeling fajkeverõ irányzatokat képvisel, elõjön a kérdés, hogy menyire volt az a fehéreket megalázó második forduló becsületes.

Lehet hogy a négerek olyan jók a bokszolóporondon, amennyire jónak tûnnek. Ahogy elõbb elmondtam, a négereknek vastagabb koponyájuk és csontjaik vannak és reakciójuk gyorsabbak tûnik. De mégis elgondolkodunk azon, hogy miért nincs jó minõségû fehér ellenfél. Jól ismert a zsidók szerepe a boksznál. Vajon úgy manipulálják-e a dolgokat, hogy a közepes fehéreknél jobban bokszolnak a néger bokszolók? Ez furcsa lenne, de a zsidóság körmönfontságát figyelembe véve lehetséges.

Ettõl függetlenül a fehérek szinte nincsenek képviselve, hanem feketék és más színesek küzdenek egymással. Ha fehér is harcol, akkor õt többnyire leütik, néha brutálisan. A fehérek, akik ezt látják, úgy érzik, hogy a színesek vadak és jobb nem provokálni õket. A bokszolás nagyon testi sport, úgyhogy mi erre koncentrálunk mint példára. A sportkedvelõk észrevehették, hogy a feketék sok olyan atlétikai ágban elõre törtek, melyekhez jó izmok kellenek, de kevés ész vagy ügyesség. Néha a négerek nyílt erõszakhoz folyamodtak más sportágakban a fehérek rovására ... ezzel megnövelve a színesek "aljas" hírnevét.

Így, ha a színes lármát csap hogy ezt vagy azt akarja a fehérektõl, az utóbbi most odaadja neki, ha nem puszta félelembõl, akkor "bûntudatból".

12. Fejezet - A "bûnösség"-et gerjesztõ technika

A GYÖKEREK címû TV sorozat jelentõs és undorító példája a zsidóság "bûnösséget" sugalló technikának. A fehér keresztényeket teleitatták a sokszoros rossztettek miatti "bûntudattal" és "szégyennel" a színesekkel szemben. Ezek a képernyõi jelenetek nyilvánvalóan nagyon sikeresek.

Képek - a kiagyaltak és csalók is - hosszabban tartó benyomást keltenek, mint az írott szó. Harriet Beecher Stowe TAMÁS BÁTYA KUNYHÓJA c. regénye a hiszékeny, polgárháború elõtti közönségre hatott a legjobban, és ennek megfilmesítése jobban hatott, mint csak a könyv elolvasása.

A zsidók régóta ismerik a mozgóképek értékét. A nézõket mélyen érdeklik a képernyõn lefolyó dolgok. Népünkbõl csak kevesen fogták föl, hogy milyen hasznosak a "képek" propaganda célokra. D. W. Griffith, az egyik elsõ moziüzemeltetõ kivétel volt. Ez a fehér ember megértette a film értékét és a kevés becsületes filmek egyikét alkotta, melyet Amerikában bemutattak, EGY NÉP SZÜLETÉSE. Fehér keresztények ezrei forrtak össze faji egységbe. Haragosan látták a feketék és a fehérek árulóinak brutalitását a polgárháborút követõ idõszakban. Ebbõl megérti az ember, hogy mit lehetne tenni, hogy fölhívjuk az emberek figyelmét és megszervezzük fajunk védelmét, ha nem zsidók vezetnék a TV és filmipart. Semmilyen irodalmi, politikai vagy katonai akciója a fehéreknek nem kényszerítené a zsidóságot, hogy lazítsák irányításukat a fehérek fölött. Hatalmas gazdagságuk mellett ez a fõ fegyverük.

Ilyen erõs az "egyenlõségi" támadás ránk, hogy bevezesse a "szégyent" és a "bûntudatot" , melynek tanúi lehetünk kissé azokban a mozikban vagy TV mûsorokban, melyek nem hordozzák ezt a bomlasztó "hírt". A gyerek és felnõtt programok mind tele vannak a zsidókra és a színesekre elõnyös propagandával. Még a jó drámákban is, melyek klasszikus témákkal foglalkoznak, és semmi közük a fajkeveredéshez, a zsidók beleszõtték a "toleranciát". A zsidók kicsavarják a legismertebb történelmi vagy képzelt embereket is fajkeverõkké.

Ha nem tudnak a fehér keresztényekben "bûntudatot" kelteni, akkor a médiák manipulálói "szellemileg zavartaknak" vagy rosszabbaknak állítják be õket. Sok TV és filmdarab és regény jelent, amely meg ilyen embereket ábrázol. Éveken át sok filmet, színdarabot, "dokumentumfilmet", stb. figyeltünk meg, melyek célja az ellenálló fehérek becsmérlése volt. Hányszor láttunk elképzelt figurákat, akiknek dohánylé csorgott az állán, paraszti

vagy olcsó ruhába voltak öltözve, szellemi fogyatékos stílusban beszéltek és kinyilatkoztatták gyûlöletüket a színesek és a fajkeveredés iránt? A zsidóságnak ez a technikája, hogy a politikailag nem elkötelezett fehéreket arra vegye rá, hogy ne azonosítsák magukat az ilyen "rasszistákkal", akik rossz jellemek. Ehelyett a zsidóság drámáiban az elvhû, nemes, mûvelt és csodálatra méltó szereplõk a fajkeveredés támogatói és ezekkel kell a fehéreknek azonosítani magukat.

Annak ellenére, hogy nagyszámú intelligens, kulturált és magát jól kifejezni képes rasszista és a faji elkülönülés híve létezik, soha nem hallunk ezekrõl vagy látjuk õket. Ha jelenlétüket nyilvánosságra hoznák, ez összetartásra hívná föl a fehér keresztényeket a "toleranciával" és az azzal járó hanyatlással szemben.

Az elhitetõkkel szoros kapcsolatban álló jellemek mutatják be nekünk a "jó és rossz embereket" (zsidó mértékkel mérve) az élõ személyeket. Mint a hirdetõ világ már kezdettõl fogva tudja, a nyilvánosságot befolyásolja, ha ismert személyek fölszólalnak valami érdekében. Így, ha egy "híres mozisztár" hirdet egy arctejet, az vonzóbb a közönség számára. Ha egy nagyon férfias labdajátékos kijelenti, hogy egyfajta borotválkozó vizet elõnyben részesít, a befolyásolható emberek hajlandók a "hõs által kiválasztott" terméket vásárolni.

A zsidóság ezt használja taktikájában az ellenünk folytatott háborúban. Volt US elnököket és minden hivatású embereket használnak arra, hogy elhitessék a fehér keresztényekkel, hogy az amerikai fajkeveredés az, amit legközelebb véghez kell vinni.

Kevés olyan ismert közéleti személyiség van, aki a politikában vagy a szórakoztató iparban tevékeny, akit nem ábrázoltak a fajkeverõ újságok, filmek, TV mûsorok vagy tanítási intézmények és tüntetések. Olyan embereket, akik maguktól nem laknának színesekkel, filmekben ábrázolnak és a TV-ben , vagy lefényképezik õket feketékkel és barnákkal, mint jó barátaikkal. Példa erre Bob Hope, aki ma gazdag ember, hála gyors felfogásának, szellemességének és a zsidó szórakoztató világhoz való illeszkedésének. Annyira távol él a színesektõl, amennyire vagyona engedi. Mégis a Hope csodálóknak úgy mutatták be, mint lelkes fajkeveredési hívet. Nyilvánosan csókolózott és ugrabugrált fekete nõszemélyekkel, és "egyenlõnek" tekintette õket. Ez a zsidók szándéka, akik arra szerzõdtették, hogy a "toleranciát" hirdesse nekünk. "Ha a jó öreg Bob szereti, te miért ne szeretnéd?". Hope "szeretetreméltó" hírneve évrõl évre növekszik, hogy nagyobb érzelmi súlyt adjon tekintélyének a fehérek között.

Hogy hány ismert személy utasította vissza, hogy ilyen hitvány úton adja el magát, ismeretlen. De nem túl sok. Ha valaki a politika vagy a szórakoztató iparba megy, az hamar meg fogja ismerni a zsidó "befolyást". Ha folytatni akarja karrierjét, akkor nyilvánvaló lesz számára, hogy a zsidók akaratának engedelmeskedni alapvetõen fontos. Ezért azok, akiket ismert személyiségként látunk országos szinten, azok már jóval azelõtt megismerték az élet prostituált oldalát.

Ez a helyzet olyan mértékûvé vált, hogy ma majdnem bizonyos, hogy ha politikusokat, színészeket, stb.-t látunk divatba jönni, akkor az biztosan zsidó irányítás alatt áll. Ha nem állna, akkor nem jutott volna odáig, ahol ma van. Föltételezhetjük tehát, hogy a közeljövõben valamelyik fajkeverõ propaganda szereplõje lesz.

Egy évtizeddel ezelõtt jelentették, hogy a fiatal Robert Kennedy azt mondta négerek egy csoportjának, hogy fajuk egyike lesz az Egyesült Államok elnöke egy napon. A

sajnálatosan vak és felszínes Kennedy természetesen áldását adta erre a lefokozó valószínûségre. Mellékesen õ és családja soha nem élt színesekkel és nem tudott semmit a faji dinamikáról; de, mivel a "tolerancia" vezet a sikerhez a gátlástalanságra nevelt embereknél, Kennedyék energikusan mentek annak útján és támogatták azt. Robert Kennedy "jóslata" segített abban, hogy elõkészítse a keresztény fehérek agyát arra, hogy feketék fogják uralni õket. Hogy mennyire a volt a Kennedy megjegyzés számító, az ismeretlen. Ilyen megfigyeléseket híres emberek esetén, spontánokat és elõkészítetteket gyakran mutat be a kommunikációs média.

Arra nevelnek bennünket, hogy békésen és természetesként fogadjuk el a feketéket "egyenlõként". Ezek a kultúrparaziták pozíciókat foglalnak el a kormányban, a szórakoztató iparban és az üzleti siker erõsítette ezt az irányt. Elõször megdöbbentõ volt a fehér keresztények számára, mikor látták az elsõ négert a TV-ben mit egyenlõt. Ma népünk idõnként látja, hogy feketék vezetnek fehéreket vagy tanítják õket valamilyen kereskedelmi vagy színészeti vonalon. Sok közösségben a fehérek meg voltak döbbenve, amikor az elsõ néger városi elöljárósági tag megjelent. Ma lehet hogy csak megjegyzik, ha egy fekete a városi elöljáróság vezetõje. Valaha, nem is olyan régen a feketék ritkák voltak a fehér atlétikában; ma semmit sem gondolunk, amikor fiatal embereink autogramot kérnek befutott néger játékosoktól.

A mozik és a TV bemutatja a színes vezetõket a fontos közintézményekben és segíti elfogadásukat a közéletben. Népünk fokozatosan magába szívta a propagandát és aztán a valóságot. Érzelmileg annyira beállítottak, mint a legszolgaibb áldozatai a kommunista rendszereknek.

A helyzet különösen rossz a sportban. A feketék kitüntetése és dicsõítése ellágyította a nem gondolkozó fehéreket. E sorok írója látott egy jelenetet egy egyetemi könyvesboltban pár éve, és ez undorító volt. Egy futballcsapat középhátvédje a legfontosabb a futballrajongók számára. Miután a sportot a négerek futó- de csekély szellemi képességeihez illesztették, a feketék lettek a középhátvédek. Ez teszi a fehéreket a legelnézõbbé a "toleranciához". ("Ha a feketék középhátvédek, akkor bármi mást is tudnak játszani"). Nos, e sorok írója a könyvesboltban volt, amikor zajos fehér nõi hangok lettek hallhatók, és a fejek arra fordultak, ahol egy néger jelent meg. Õ, akiért a nõk szíve dobogott, volt a híres középhátvéd az egyetem csapatában. Egy "hõs" közöttük! Fájdalom, ez egy kis lépés attól, hogy egy valójában közepes feketét mint egy csodált "egyenlõt" fogadjanak be a fehérek, vagy az egész fekete fajt. Végül is, ha megadták neki az "esélyt", hogy megmutassa "egyenlõségét", akkor az agymosott fehérek miért ne tennék ugyanezt minden színessel, ha azok is megkapják lehetõségeiket?

Amit kényelmesen nem vesznek figyelembe az az, hogy ha a négerek bizonyos egyenlõséget mutatnak fehérekkel, az messze van attól, hogy egyenlõek lennének velük a magas intelligenciát kívánó feladatoknál. A nem racionális fehérek nem mérik össze a fehérek legjobbjainak képességeit a színesekével. Ha megtennék, akkor azt vennék észre, hogy messze nem hasonlíthatók össze. A színesek legjobbjai tudnak eredményeket fölmutatni bizonyos szellemileg igényed feladatkörökben. De ezek a szerény képességek nem indokolják meg a fajok keverését és genetikai örökségünk katasztrofális megrontását. Nem veszik észre, hogy mi mindannyian, a színeseket beleértve a fehér genetikai örökségbõl származtatjuk civilizációnkat. A színesek legjobbjai is.

13. Fejezet - A fehérek ellenállásának megszüntetése

A fehér keresztényekbõl áldozatokat formáltak a "tolerancia" szüntelen manõverei, és sokuk elvesztette érzékét a társadalmi okfejtés iránt.

Egy volt gyerekkori barát megjegyezte e sorok írójának pár éve: "A fehéreknek megvolt az esélyük. Most eljött a feketék ideje." Nem volt hízelgõ "négerbarát", de megadta magát a feketék "átvételének". Ebben ez az ember jó helyet foglalt el a híres Ivy liga iskolájában, amely elmagyarázta társadalmi öngyilkossági nézeteit. Iskolája, mint más "helyeslõk", át van itatva zsidókkal és azok filozófiájával. Kétségtelenül fölfedezte, hogy nem torolták meg az olyan fehérbarát, amerikabarát viselkedést, mely ellenkezett a zsidó állásponttal. Ha tovább ment volna, akkor ellent kellett volna mondania addigi amerikapárti hitének. Jobban összhangba került sajátmagával, ha legalábbis tudat alattija meg volt gyõzõdve arról, hogy "modern" szemlélete helyes. Ez az ember a "tolerancia" szomorú eredménye.

Ennek szomorú eredménye az a hihetetlen tény, hogy sok olyan fehér ebben az egyetemi társaságban nem képes ellenállást érezni az ellen, ami országával és fajával történik. Csak a vak és a süket mondhatná, hogy Amerika nem süllyedt mély társadalmi és gazdasági hanyatlásba a fajkeveredés óta. Néhányan becsületesen úgy érezhetik, hogy az csak "véletlen", hogy országunk akkor indult el a hanyatlás útján, amikor elkezdte a fajkeveredést, de ezek öncsalók

A pusztítás ellenére, mely nemzetünkkel, fajunkkal és vallásunkkal történt, úgy tûnik, a fehér keresztények elfelejtették azt. Bosszúságnak egy szikrájára sem képesek. Érzelmeik és együttérzésüket annyira a "tolerancia" irányába terelték, hogy ha ritkán, föl is jön a nemtetszés, a propagandisták és a szoktatók rövid idõn belül elfojtják azt.

Legyen biztosítva, a társadalom betegségének halálbiztos jele, ha nem fejezi ki nemtetszését keresztrefeszítõinél. És ha nincs nemtetszés, akkor ellenállás sincs. Azt lehet mondani, hogy a veszéllyel tisztában kell lenni ahhoz, hogy elhárítsuk azt. A fehér keresztényeknek nyilvánvalóan nincsenek egészséges lelki és szellemi irányzataik arról, ami történik velük. Ez mutatja, hogy minden népnek szüksége van egy egyesítõ eszmére. Egy ilyen megõrzi az egészséges nemzetet. Enélkül az embereknek nincs reményük túlélésre.

A zsidóság tökéletesen tisztában van ezzel az alapvetõ életigazsággal. Ezért tökéletesítette a pusztítás eszközeit és széttörte az egységesítõ rendszert. Ami sikerükért elsõsorban felelõs, az az irányított kommunikációs média. Ezzel a zsidók országosan elnyomhatják a fehér keresztények minden próbálkozását, hogy ellenálljanak az elnyomásnak. Láttuk ezt Little Rock, Arkansasban, ahol fehérek egy csoportja felháborodott, hogy négereket tesznek a fehérek iskoláiba. A zsidó erõszak a fajkeverésre lelassult eleinte Amerika egy területén. Az erõsebb támadás fölébresztette volna sok fehér önvédelmét és ellenálltak volna a fajkeverésnek. Így elõször csak néhány Amerika déli részén levõ helyet rohamoztak meg.

Little Rock egy volt ezek közül. Amikor, mint arra számítottak, a fehérek határozottan ellenezték az árulást, akkor erõszakkal bántak el velük. Példát statuált rajtuk a kormány és a tömegmédiák. Olyan keményen bántak ezekkel a fehérekkel, hogy a többi fehéret, akikkel még nem próbálkoztak, sikerült megfélemlíteni. Ezek a fehérek nem akarták, hogy az történjen velük, mint a Little Rocki polgárokkal. Nem akarták, hogy rájuk akasszák a

"rasszista" és "gyûlölködõ" címkéket, és más sértéseket.

Néhány más "összecsapás" (A Mississippi egyetemen, Selmában és Montgomeryben, Alabamában, stb.) a fehér keresztények legnagyobb része elvesztette harci szellemét. És eközben a keverõk erõhelyzetükben próbálták mutogatni, hogy a "jó fiúk" (Dwight Eisenhower elnök és sok más) pártfogolják a fajkeverést. Röviden, minden "pozitív" jegyet a "toleranciára" ruháztak, és a hagyományos Amerika õrzõire csak "negatív" felhangok jutottak. Így hamarosan "amerikaellenes", "demokrácia ellenes" és "keresztényellenes" lett, aki nem vágyott színesekre a fehér társadalomban.

Minden "szeretett" és "híres" személy (Billy Graham, az elnökök, stb.) határozottan a keveredés oldalára álltak, a "kis" fehér keresztények rosszul érezték magukat, ha nem állnak ugyanazon az oldalon, a "mi vezetõink" oldalán, és az érvényesülõ, gyõzõ oldalon. A Ku Klux Klan és más fehér csoportokba bomlasztók szivárogtak be és ezek gyakran bûnöket követtek el. Az ezekben a csoportokban tevékeny agent provokatõrök gyáva akciói elõnytelen fénybe burkolták a fehér hazafiasságot.

A "felelõs" konzervatív csoportok létrejötte, mint a John Birch társaság, csak tovább erõsítette az ellenséget. Mint korábban elmondtuk, a JBS-ben azt a fehér keresztényt, aki kritizálni meri a zsidókat és a színeseket, kizárják. A hatástalan mûveletek, mint az "aláírási listák" úgy hatnak az évrõl évre jobban terjedõ "egyenlõség" ellen, mint a fluorozott víz. A fehér keresztények árulóan irányított szervezetekbe tömörülnek, amelyek nem egyesítik õket mint fajt, hanem inkább bátorítják keveredésüket a zsidókkal és színesekkel.

14. Fejezet - A fehér áldozatoknak bebeszélik szerepük megváltoztathatatlanságát

Az ellenünk alkalmazott tömegpszichológia egyik alapvetõ eszköze, hogy olyan társadalmi klímát hoz létre, ahol nekünk áldozatoknak olyan képet fest, hogy azt higgyük, le vagyunk veszve, hogy legyõzöttnek tekintsük magunkat.

Míg néhány éve a néger városi felkelések idején azt mondták, hogy a "fajok kapcsolata" az ország egyik fõ problémája, ma már nem mondják ezt. Ma, kivéve néhány helyi újságot, nem hallunk arról, hogy a fajkeveredés problematikus lenne. Néha hallunk az "inflációról", az "energiakrízisrõl" vagy más nemzeti gondról.

A fajkeveredést kész ténynek mutatják be. Nem lehet megkérdõjelezni. Ha valaki ezt teszi, gyakran elõbb hátra néz, mielõtt a tárgyról beszél.

"A fajkeveredés itt és külföldön elkerülhetetlen. A fehérek kisebbség a világban, a színesek száma sokkal nagyobb. A fehéreknek kell hozzáilleszkedni a többséghez. Az ellenállás hiábavaló lenne és túl véres még rá is gondolni. Így fogadd el az egyenlõséget és tanulj meg a barnákkal és feketékkel élni." Ezt tanítják népünknek.

A kommunikációs rendszerek segítenek ebben számtalan programmal, hogy megmutassák az "elkerülhetetlenséget". Ezzel párhuzamosan a fehér keresztényeket nem bátorítják föl szervezkedésre. Nincs lehetõségük rá, hogy nyilvánosan kifejthessék álláspontjukat, és egyetlen közismert személy sem támogatja õket erkölcsileg.

Ez nem jelenti azt, hogy egyik ismert közéleti személyiség sem "rasszista" és tudja, hogy mi az igazság. Néha némelyikük mellényúl és kimondja belsõ érzéseit. Ha egy igazi, és nem csaló ember fedi föl magát, a zsidók és "liberális" társaik hisztérikusak lesznek. Egy volt US agrár államtitkár, Earl Butz, egy "rasszista" viccet mondott el egy magánülésen. Egy fehér áruló beköpte, az "erõsek" látták és kirúgták Butzot. Amikor egy volt US politikus és katonatiszt, George S. Brown tábornok becsületesen elmondta véleményét a zsidó hatalomról Amerikában, megbüntették. Arra kényszerítették, hogy kérjen bocsánatot a zsidóktól. Nem bocsátották el, mert ez bebizonyította volna, hogy igazat mondott a zsidókról. Sok más nyilvánosan ismert személynek kellet bocsánatot kérni, miután kimondta az igazságot a zsidókról és a színesekrõl.

Igen, vannak fehérek, akik ismerik a dolgok menését és közel állnak a hatalomhoz, de általában elnyomják nemzeti érzéseiket azért, hogy megtartsák jólfizetõ állásukat. Emiatt népünknek nincsenek ismert vezetõi. Mielõtt elátkoznánk a fehéreket, akiknek olyan állása van, hogy segíthetnének rajtunk, de nem teszik, emlékezzünk arra, hogy a "rendes" fehérek gyakran bûnösek gyávaság vagy kelletlenség miatt. Hányat ismer közülük az olvasó, aki azért "halad együtt" a fajkeveredéssel, hogy megtartsa állását?

Ha mindezt megfontoljuk, nagyon bátortalanító észrevenni, hogy egy többségében fehér társadalom megengedi zsidók és színesek gyülekezetének, hogy megmondják neki, hogy hogyan éljen saját országában! Ha a fehér Amerika jó része föllázadt volna fajkeveredés kezdetén, és segített volna a megtámadt fehéreknek, akkor kiirtottak volna egy ördögöt.

De mint mondtuk, a fellázadt fehérek ügyes elszigetelése és rágalmazása (Little Rock, Selma, stb.) és a lépésenként fajkeverés elbátortalanította a határozatlan fehéreket a dologba való keveredéstõl. Késõbb sok fehér pl. Bostonban azt kívánta, bárcsak beleszólt volna, amikor a déli fehéreket olyan barbár módon gyötörtek.

Hasonlóan, ha népünk minden potenciális vezetõje, akik közül sokan a kormány tagjai egyesültek volna és egy emberként beszéltek és cselekedtek volna, akkor legyõzték volna a zsidókat és szövetségeseiket. Újra, a zsidók régi tapasztalatból tudták, hogyha egyéneken és városokon példát statuálnak, akkor más egyének késõbb félni fognak fölkelni és ellenállni.

Számos ismeretlen egyén szólt vagy tett a "tolerancia" zsarnoksága ellen. Sokuk még csak nem is zsidóellenes; de túl nagy ellentétbe kerültek a zsidók hódítási eszközeivel: a kommunizmussal, a cionizmussal, a szervezett bûnözéssel és a liberalizmussal. Joseph McCarthy szenátor valószínûleg a legjobb példa erre. Érezzük, hogy kommunistaellenességével odáig jutott, hogy "saját torkát vágta föl". Az egész zsidók irányította vezetõség támadta durván McCarthyt. Végül maguk a kommunisták ismerték be, hogy õk találták ki a "mccarthyizmus" szidalmat, amelyet õk és a "liberálisok" arra használnak, hogy a vörösök legyõzésére fordított minden cselekedetre ráhúzzák. Ezt az embert úgy besározták az erkölcstelen, karrierista támadások, hogy esete félelmet kelt minden hazaszeretõ emberben, akinek politikai rangja van.

15. Fejezet - A fehér kultúra judaizálása

A fehér keresztények elleni pszichológiai háború egyik nyilvánvaló célja az, hogy olyan állapotba hozzák õket, hogy csak a zsidók álláspontját fogadják el készségesen. A

hanyatlás és perverzióval való állandó edzés arra jó, hogy népünk minden ponton zsidóvá váljon, kivéve a vallást. Mint kulturálisan zsidóvá neveltek a "zsidó utat" fogják követni.

Naiv, aki azt hiszi, hogy az nem áll, hogy a zsidóság a "világ megváltójának" tekinti magát. Ezt teszi. A zsidók lehet hogy alapjában jóindulatúnak hiszik magukat és úgy vélik, hogy "erkölcsös" dolgokat tesznek a világ nemzsidóival. Az olyan jelszavak mint "világtestvériség" és a "tolerancia" minden fajjal szemben, egy általános "kultúra" lehet hogy el fog jönni. A zsidó természetesen magát tekinti az új világ vezetõjének.

Mielõtt a nemzsidók elérik létezésüknek ezt az állapotát, elõbb le kell venni tõlük saját kultúrájukat és ezeket a zsidókéval helyettesíteni. Pontosan ez történik a fehér keresztényekkel ma. Értékeiket, hagyományaikat és származásukat fokozatosan elveszik tõlük. A fehérek most a zsidók rohama alatt állnak. Ha a fehéreket sikeresen meghódították, akkor már csak kis munka a színesek meghódítása. Ezeket a különféle fajokat minden egységes jelleg tönkretenné, jobban alávethetõvé a "közös" világközösség számára.

Ha ez tudományos-fantasztikus regényként hat, nézzük meg ma a világot, és vegyük észre, hogy mennyire hasonlóvá lettek a különféle emberek pár évtized során. Még hatalmas árok van például - mondjuk - bizonyos néger pigmeusok és a középosztálybeli városlakók között Párizsban, Génuában vagy valamelyik másik fehér városban. De ezek szélsõséges példák. Évente rengeteg fehérnek csökken a gazdasági életszínvonala és kulturális színvonala, míg kissé kevesebb színes fölemelkedik gazdaságilag és kulturálisan. A kommunista elv "vegyük el a gazdagét" (a fehérekét) "és adjuk a szegénynek" (a színeseknek) mûködik itt.

De ez körül van határolva azzal, hogy a fehérek mennyi kulturális és faji értékét lehet fölosztani a föld alsóbbrendûi között. Idõvel folytatódik a hígulás, és az átlagos genetikai, kulturális és gazdasági színvonal olyan alacsonnyá válik, amilyet ma találunk a régebben fehérek lakta országokban, melyeket ma színesek uralnak; azaz legjobb esetben közepes alatti. Ha a zsidóság célja az, hogy szellemileg védtelen tömegek ura legyen, akkor ez a korcs tömeg lenne arra a jelölt. Ennek másik eredménye, hogy a romboláshoz még csak zsidó vezetés sem kellene. Népünk szinte minden értelemben zsidóvá válna. Nyilvánvalóan ez ment végben Oroszországban. A zsidók hátraléphetnek és megfigyelhetik, hogyan teszik áldozataik sajátmagukat rabszolgává.

A legtöbb színes nem tudja, hogy a tolerancia a zsidók eszköze a fehérek kiirtására, akik a világuralom egyetlen veszélyei. Az a kevés színes, aki érti, hogy mi folyik, elõnyét élvezi és mindent elvesz, amit megkaphat a fehér társadalomtól. Mivel kevesebb nemes színes van mint fehér, nem várhatjuk el, hogy akár a legértelmesebb színesek is fölkelnek azért, hogy megakadályozzák, hogy a zsidók kicsaljanak bennünket társadalmunkból.

Amit még az a kevés értelmesebb színes sem ért az az, hogy a "jó idõknek" vége, amikor a fehérek megszûnnek népként létezni. Mindent, amit a zsidók, feketék és a legtöbb keleti anyagi és mûvész értéket hordoz, az a fehér kreativitás eredménye. Ha megszûnnek a fehérek, akkor nem lenne többet magas életszínvonal a parazita színeseknek. A sokat használt kifejezést használva, a színesek bûnrészesek, mikor "megölik az aranyat tojó tyúkot".

Érdekes jelenség, hogy amikor a színesek magukba szedik a nemzetet és kultúrát, mely nem az övék, folyamatosan tagadják, hogy elégedettek. A fehéreknek figyelniük kellene a

gyakran hallott elégedetlenségi kiáltásokra. A zsidók nyilvánvalóan megtanították néger tükörképeiket erre a technikára. Lehet hogy egyszerû, de nagyon hatásos. Miután a színesek elõre haladtak és mind több részt vesznek el a fehér társadalomból, folytatják a siránkozást: " nem vagyunk megelégedve az elnökkel (kongresszussal, városi elöljárósággal, állami elöljárósággal, stb.) aki nem adja meg jogainkat." Ha hosszan és sokáig hallhatók ezek a paraziták, (és a tömegmédia ezt biztosítja!), ez befolyásolni fogja a fehér keresztényeket. Ezt fogják gondolni: Úgy tûnt, hogy ezt a nemzetet fejreállították a kisebbségek érdekében; de lehet hogy túl erõsen reagáltunk. Annyit panaszkodnak, hogy lehet hogy a dolgok tényleg olyan rosszul mennek, ahogy állítják." Egy egészséges fehér el sem tudja képzelni, hogy a fehérek bedõlnek ennek.

Itt van egy nemzet, melyet fehér keresztények alkottak meg a maguk számára, és amely tönkrement a hatalmas pusztításban a színesek érdekében és amely sok milliárd dollárt költött rájuk. Mégis félre lehet vezetni a fehéreket, hogy hagyják a tragédiát megtörténni!

Soha nem volt nagyobb faji csalás az egész történelemben. Csak a bolond állítja, hogy a zsidók nem nagyszerû cselszövõk!

16. Fejezet - Más technikák a fehérek megosztására

Érdemes az olvasó idejére néhány taktika áttekintése, melyet a forradalmárok használnak arra, hogy összekeverjék a fehéreket a színesekkel.

A "buszozás" az egyik legnyilvánvalóbb fegyver az ellenség arzenáljában. Ez azt jelenti, hogy fehér gyerekek csoportját szó szerint elrabolják saját iskoláikból és környezetükbõl és színes környékre viszik õket. Idõt, dollárok millióit és energiát pocsékolnak el ilyen módon, de ez akkor is hasznos a fajkeverõknek, ha így csak kis százaléka a fehéreknek keveredik el.

Az oktatás terén is, az össze amerikai iskola utasítást kapott, hogy minden eszközzel segítse elõ a fajok keveredését. E sorok írója részt vett egy kísérletben Hawaii egyetemén mint diák. A helyeket elosztó bizottság elfogadta az elvet, hogy fehér diákokat színesekkel tegyen egy helyre. A keletiek nem fogadták el ezt, és elõnyben részesítették fajtársaikat hálótársként. (Lehet, hogy a keletiek rasszizmusa a zsidóknak nagyobb problémát fog okozni!)

Egy másik oktatási téma az "antropológus" Margaret Mead. Ezt a nõt a kommunistabarát zsidó, Frantz Boas tanította szakmájára és õ lett a zsidó liberalizmus "kedvence". Dr. Mead minden téren harcolt a fehér Amerika hagyományaival. Ezért a zsidóság tiszteletben tartotta életében és halála után is. Minden tudatlan fiatal fehér elé ki van tûzve díjként, ha tanítani akar, akkor kövesse Mead példáját. Ha az "ultraliberalizmus" híressé és gazdaggá tette õt. akkor ugyanez az út õt is gazdaggá teheti. Minden más szakmában léteznek hasonlóan "liberális" személyiségek, akik hasonlóan viselkednek.

Visszatérve a Hawaii szigetekhez, ott meg lehet figyelni a legjobb taktikát a fajok keverésére; ez e hely ragyogóan alkalmas annak tesztelésére, ami késõbb Amerikában bevezetnek. Hawaiiban minden faj ott van. A zsidók a kommunikációban és az oktatásban minden eszközt kikeresnek, hogy szétszórjanak minden faji összetartást. Ebben a folyamatban sokat tanulnak, és amit itt tanulnak, azt késõbb az amerikai szárazföldön

hasznosítják.

A fajok közti különbségek megszüntetésének egyik kulcsa az, hogy a fajoknak közösségi érzést adnak, lehetõleg hozzájuk közeli dolgokban. Így a különféle fajok a propaganda rendszer hatására gyakran házasodnak egymás között. Ha egy kínainak japán veje vagy más kapcsolata van, akkor nem lesz ellenséges a másik fajjal. Ha egy fehér anya elfogadja, hogy fiának portorikói felesége legyen, akkor nehezen lesz "elõítélete" színesekkel szemben. Ennek a témának rengeteg változata van, az eredmény a faji büszkeség megszûnése.

A radikálisok másik taktikája, hogy összehangolják a szegény fehéreket a színesekkel. Ha Amerika gazdasági problémái nõnek, akkor az ilyen irányú törekvések erõsödni fognak. Gazdasági bajokkal küszködõ elégedetlen fehérek figyelmét fölhívják arra, hogy "annyi közös gondjuk van a nem gazdag színesekkel" és a zsidóság szándéka, hogy ezek a fehérek a "tolerancia" irányába mozogjanak, ahelyett hogy a társadalom felsõ rétegei felé mennének.

A fehérek megosztásának másik eszköze a "nõmozgalom". A fehéreket nemcsak fajilag lehet felosztani, hanem nemük szerint is. Az olyan fehérek általában, akik a nõmozgalom hívei, a fajkeveredés hívei is. A zsidóságnak ez a programja nagy törést okozott népünkben, és még többet fog a jövõben.

Ezenkívül megjegyzésre érdemes fiatal embereink ezrei, akik ázsiai háborúkban vettek részt és ott legtöbbjük faji "leckéket" is vett. Mint fiatal emberek, színes nõkkel elégítették ki nemi vágyaikat. Így gátlásaik más fajokkal szemben alacsonyabbak lettek. Ha egy férfi vagy nõ színesekkel megy ágyba, akkor az más dolgokban is közösséget vállal velük.

Hogy a zsidóság és a "liberálisok" mennyire vették ezt számításba vesztett ázsiai háborúik kirobbantásakor, ez ismeretlen. De nyilvánvaló, hogy a fajkeveredés nem jelentett számukra akadályt. Ha egy fiatal fehér GI (katona) visszatér Amerikába, hajlandóbb arra, hogy megossza országát színesekkel.

Fekete prostituáltak találhatók minden amerikai városban. Fehér férfiak, akiket erotikus társadalmi zajok és látványok vesznek körül, keresik a nemi kapcsolatot ezekkel a színesekkel. ez csak erõsítheti a fajkeveredést. Pornografikus könyvek és filmek egyre nagyobb számban fehéreket mutatnak be színesekkel közösülni. Ezt tovább erõsíti a fehérek keveredését. Sok fehér látta fajtársát kijönni pornó moziból és utána egy néger prostituálttal tovább menni. A keveredés folyik.

Az olvasó minden bizonnyal ismer más utakat is, melyek a fehéreket becsapják, és arra viszik rá, hogy elfogadja a színeseket. Az élet minden szakaszában vannak a zsidóknak és csicskásaiknak gyanús és otromba technikáik arra, hogy támogassák, bátorítsák és segítsék a fehérek fajkeveredését. A túlélés érdekében fontos, hogy a fehérek megértésék ellenségük taktikáját.

17. Fejezet - Vigyázzunk a zsidó ajándékok elfogadásánál

Mit várhatunk a továbbiakban a zsidóktól? Ahogy e sorok írója más írásaiban leszögezte, a társadalom ma két irányba haladhat:

1) Fölébredhet és ellenállhat a zsidóságnak és a zsidó elveknek (kommunizmus, cionizmus, stb.) Ez nagyon nehéz út, áldozatot követelõ véres és kegyetlen harc. Teljes pusztulásunkat is eredményezheti, de - nagyobb valószínûséggel - fajunk legyõzi ellenségeit és újraépítheti a fehér keresztény kultúrát.

2) Jelenleg más irányba megyünk. Ha a tudatosság és ellenállás nem jön létre, akkor nem is kérdéses, hogy el fog jönni a teljes elkorcsosulás. Ez csak a fehér faj végét jelentheti, a kereszténységét és a fejlett civilizációét. Másféle szörnyûségek lesznek az eredmény: olyan démoni barbarizmus, hogy azt szavakkal le sem lehet írni.

Ha annak lehetõségét vesszük szemügyre, hogy fajunk végre fölébred, megérti és fölfigyel a veszélyre és ellenáll, akkor a zsidóságnak biztosan van már terve erre. Mint ahogy ma õk a "tolerancia" lelke és minden betegségé, melyet ez eredményez, túlélésük érdekében teljesen más eszközökhöz nyúlhatnak. Mint a fajkeverés vezetõi, õk lennének annak fõ ellenzõi. Mint ahogy már ma is ezt teszik a csaló "jobboldali" csoportokban, de azzal a céllal, hogy teljesen félrevezessék az ártatlan, mit sem sejtõ fehér keresztényeket, és más utakon vigyék õket a fajkeveredéshez. Sok zsidó tevékeny ilyen irányban a John Birch társaságban, az író látta õket tevékenykedni.

Ezért, tegyük érzékennyé népünket a zsidók mérgei iránt. Ha ez az elem hirtelen megszünteti fanatizmusát, hogy elnyomjon bennünket, akkor óvatosaknak kell lennünk. Már most biztosak lehetünk abban, hogy ha a zsidóknak taktikailag fontos lenne a pálfordulás, és a mi értékeinket védenék, az elsõ lehetõség láttán megfordítanák menetirányukat. A zsidóság "vezetést" ajánl nekünk de csak addig, míg meg nem találja a módját, hogy gyöngítsen és megosszon bennünket. Akkorra a zsidóság újra szervezné sorait, hogy létrehozza a "világtestvériséget".

Gyógyító munkánk, hogy megóvjuk beteg nemzetünket a pusztulástól rövid életû lenne ilyen csaló körülmények között. A dolgokat nem ismerõ keresztények áldozatai lennének ennek az összeesküvésnek, de sok olyan fehért, aki nem ismeri a világforradalom forrásait, szintén átverhetõ lenne. Nem szabad zsidó ajánlatokat elfogadni arra, hogy megszabadítsanak a zsarnokságtól.

18. Fejezet - A rombolás fölmérése

Ahogy a dolgok ma állnak, Amerika nagyon tönkretett ország. Ígérete a fehér keresztényeknek minden évben halványabb. Egy teljesen idegen aki külföldrõl jön Amerikába azt gondolja, hogy ez a nép a legnagyobb faji keverõtégely, mely valaha létezett. Az õsi Babilon elsápadna, ha összehasonítanák vele. Ha az idegen meglátogatná az ország fõvárosát, Washington, D.C.-t, meg lenne gyõzõdve, hogy az országot a színesek érdekében mûködtetik. Õk dominálnak szám szerint, és azok a fehérek, akik itt vannak, a színesek érdekében tevékenykednek.

Ha a látogató fehér és jó ítélõképességû, akkor meg lenne döbbenve, ha arra gondol, hogy Amerikát fehérek alkották fehéreknek; ma ezt szinte semmi sem mutatja. Ha a nemzet egészségét és erejét akarná látni, akkor néhány városközpont megnézése után negatív lenne a véleménye. Semmi egészségeset vagy értelmeset nem látna abban, ahogy ma intézik a polgárok dolgait. Ha tanúja lenne a degenerált "zenének", a ruházkodásnak és a

polgárok alacsony kulturális színvonalának, akkor a látogató fejét rázná és messze akarna kerülni a társadalmi betegségeknek errõl a színterétõl. Ha saját országát még nem fertõzte meg a zsidó "tolerancia", nem is akarná, hogy az ott elterjedjen.

Az Amerikában született fehérek túl emberséges elméjûek ahhoz, hogy ne lássák a hanyatlást, amelyben élnek. De ebben sok elmének hiányosságai vannak, még a komolyabbaknak is. Ha így tesznek, ez segíti a közepesség és a fokozatos rombolás elfogadását. És ha valakinek még megvan a megélhetése és élvezi az élet örömeit, akkor hajlamos " csak tovább élni" azzal, ami történik. Továbbá, ha a véleményformáló zsidók azt mondják nekünk: "Hiába, úgyse tehetsz semmi ellene" , akkor az emberek engedékenyebbek lesznek.

19. Fejezet - Föl fognak a fehérek ébredni lealacsonyodásukból?

Jelenleg a fehérek nem képesek arra, hogy egymással azonosuljanak a zsidóság számos technikája miatt, melyek ez ellen mûködnek. Ahol sok klub van színeseknek és zsidóknak hogy népünket közelebb hozza egymáshoz, ezekben nagyon kevés van népünkbõl. A fehéreket becsmérlik és fenyegetik, ha megpróbálják saját fajukat szervezni. Ez a kiváltság csak a zsidóknak vagy színeseknek megengedett. Számukra ez egészséges és büszkévé teszi õket sajátmagukra. A fehérek esetében ugyanez rasszista, soviniszta és amerikaellenes.

Ha a fehérek el is fogadják a realitást, hogy nem szabad szervezkedniük saját védelmükre és érdekükben, akkor sem azonosulnak a színesekkel. Lehet hogy néhány szó szerinti idióta szurkol egy néger bokszolónak vagy labdajátékosnak, de kevesen mennek ennél tovább és érzik magukat jól színes társadalmi környezetben.

Ez az állapot, melyben az ember nem azonosítható fehérként vagy teljesen mesterséges színessé vált ("fehér négerek") egy zavart, megosztott és zavart polgárságot eredményezett. Továbbá szörnyû hatása volt a nemzet egységére, büszkeségére és érdekeire. melyek értelmes és egészséges fehér - még egy társadalompolitikailag képzetlen is - érez büszkeséget, mikor állatszerû küllemû afro-amerikaiak és más színesek keverednek fehér társaival? Milyen lesz az egészséges fehér viszonya a négerekhez súlyos esetben? Ha különbözõ fajokban hasonló érdekek vannak, ez esetenként egybeforraszthatja õket, és ez félrevezetõ. Ha vegyes futballcsapatoknál a játékosok egymás hátára csapnak egy gól után, ez társadalmilag szokásos dolog. De játék után a legtöbb játékos a saját faji útjait járja.

Csak a legsajnálatraméltóbb és betegebb fehérek fognak azon igyekezni, hogy folytassák a faji kapcsolatot. Ezek a fehérek többnyire lelki problémáktól szenvednek, lehet hogy valami sérelem érte õket fehér társaiktól. E sorok írója látott egy fehér lányt, aki obszcén bolondot csinált magából, amikor romantikusan ömlengett fekete férfiakról Leopoldsvilleben, belga Kongóban a fekete hatalomátvétel után. Ez a kurválkodó lány a fehéreket nézte egy valaha jó étteremben, és nyilvánvalóan élvezte saját közönséges viselkedését. Jobban kielégítette a fehérek nemtetszése, mint az afrikaiak érzékisége.

A zsidóság olyan fehér öngyûlöletet akar létrehozni, hogy embereink többsége úgy viselkedjen, mint ez a lány Belga Kongóban. Õ elvesztett minden önbecsülést és minden faji büszkeséget. Így õ szívesen azonosítja magát egy fölvett fajjal. Ha a fehérek egyre

jobban tönkreteszik magukat különféle módokon, akkor lehet, hogy jobban fogják magukat azonosítani a színesekkel. Ezt akarja a zsidóság és annak "liberális" követõi, hogy a fehérek jól érezzék magukat színesek között. Más szóval, a kívánság az, hogy a fehérek addig süllyedjenek, amíg eléggé degradáltak ahhoz, hogy jól érezzék magukat a színesekkel.

Az idõ fontos. Sikerülni fog a zsidóságnak teljesen degenerálni népünket, vagy fölébrednek a fehér keresztények és elkerülik ezt?

20. Fejezet - Mi lesz a tolerancia eredménye?

Mielõtt megtudjuk népünk sorsát, hogy a fehérek megmenekülnek-e, vagy rabszolgákká lesznek mind a színesek, mind a fehérek, ha keverednek, a kilátások nyomorúságosak. Igaz, a színeseknek soha nem volt ennyi anyagi lehetõségük, és a fehérek által létrehozott elõnyük, de úgy véljük, hogy kevesen boldogok mindezzel. Valószínûleg bizonytalanság van, mely nem szûnik meg. Lehet hogy a színesek érzik, hogy kulturális paraziták. Következésképpen fáj nekik, hogy azokká lettek, amire nincsenek teremtve.

A négerek lelki problémáiból ítélve, és a köztük talált erõszakból, a színesek nem a legmegállapodottabb emberek. Egy társadalmi analízis lehet hogy azt találná, hogy a fehér társadalomba való bevételük, melyet õk nem akartak, több kárt okozott nekik, mint hasznot.

A fehérek részére a négerek integrálása csak katasztrófa volt. Néhány fehér biztonsági õr, fehér rendõr vagy fehér kosárlabda edzõ (két méteres néger játékosokkal) lehet hogy hálát érez egyféle perverz módon a "toleranciáért", de a fehérek nagy többsége biztosan nem. A rendõr hálás lehet, hogy állása van, mert a színesek bûnözése annyira magas. És az edzõnek lehet hogy nyerõ évszaka lesz néger atlétái testi kondíciójával. Ezek a fehérek a kevesek, akik okot látnak a fajkeveredésre.

Soha egy nép sem szenvedett annyira, mert egy alacsonyabbrendû népet fölé kényszerítettek, mint mi. A fehérek története nem ír rosszabb dolgokról, mint az "ázsiai hordákról" vagy az Európába jövõ arab hódítókról.

A legnagyobb támadás intelligenciánk és önbecsülésünk ellen, hogy a zsidóság és követõi azt várják, hogy "hálásak" legyünk azért, hogy feladhatjuk társadalmunkat. Valóban azt várják tõlünk, hogy mosolyogva elfogadjuk azt, amit ma és a jövõben tesznek velünk.

A helyzet ehhez hasonló: rövidlátó fehér keresztények a korai Amerikában kegyesen megengedték, hogy a zsidók bejöjjenek az országba. a zsidók, akik menekültek azokból az országokból, ahol elegük volt kártékony trükkjeikbõl, kivárták, míg eljön az idejük, összegyûltek és elõre kígyóztak gazdagságukkal és ravaszságukkal a politikai mezõnybe. Itt körülnéztek, kifejezték lenézésüket aziránt, hogy hogyan irányítja a nép országát, és kijelentették, hogy változás szükséges. Pimaszságuk és hálátlanságuk ebben hihetetlen méretû!

Amikor a zsidóság drasztikusan megváltoztatta Amerikát, Az "önválasztott" emberek erõszakosan méltatlankodtak minden jel miatt, mely nemtetszést fejezett ki a "haladó társadalmi változások" miatt. A zsidók valójában ezt mondják: "Mit gondolnak ezek a

fehérek, kik õk, hogy ellentmondjanak szándékunknak Amerika társadalmi újraformálását illetõen?" Ha szükséges a zsidóság a rágalmazáshoz és megfélemlítéshez folyamodik, hogy elnyomja a felébredt fehérek minden ellenállását. Az ellenség rendkívül intoleráns minden véleménnyel szemben, mely eltér az övétõl.

A világ egyetlen országa sem folytat nyitott ajtók politikáját idegenekkel szemben. A zsidók így játszottak a fehérek rokonszenvével évekig az elnyomott színesek és zsidók iránt, és a fehérek tragikus módon beleegyeztek, hogy egyre több "kisebbség" jelenjen meg Amerikában.

Ha Oroszország és Kína között manipulált háború törne ki a jövõben, ez azt eredményezné, hogy "hazátlan" kínaiak hullámai jönnének az Egyesült Államokba. Már láttuk ezt, amikor indokínaiak ezrei jöttek hozzánk. Az irányított tömegmédia könnyes jelentéseket hoz az õslakos mexikóiak sorsáról és azt várják, hogy a fehér keresztények keblükre öleljék ezeket a parazitákat. Ha Anglia úgy véli, hogy minden lehetõ Karib tengeri négert fölvett, akkor megkéri az USA-t hogy vegyen föl pár százezret. Természetesen humanitárius okokból. Ezekben a példákban és sok másban a zsidók azt mondják a fehér keresztényeknek és sok ostoba miniszternek, hogy "kötelességünk" megosztani országunkat a színesekkel és nem keresztényekkel. Mint sok millió zombi, a fehérek engedelmesen beleegyeznek. Nem használják saját, nemzsidó értelmüket, és késõbb veszik észre, hogy milyen társadalmi katasztrófa jött létre ebben az országban.

Ugyanakkor azt várják, hogy a fehér keresztények szívesen fogadjanak rengeteg színest és zsidót partjaikon, éppen úgy szeressék õket, mint a növekvõ számú Amerikában született színest. Négerek, mexikóiak, portorikóiak, stb. olyan nagy számban szaporodnak, mint a legalsóbbrendû állatok, és alig éreznek felelõsséget utódaik megélhetése iránt. Végül is a keresõ fehérek kötelessége, hogy lakást, állást, iskolai képzést és a mindennapi élet kényelmét biztosítsák a színeseknek.

Orvosi drámák és dokumentációk a TV-n gyakran szólnak a gyerekszülésrõl és a gyerekek betegségeirõl. Sokszor színesekrõl van szó. Az NBC TV egy "Életvonal" címû adásában egy "szívet melegítõ" történetet mesélt el 1978 végén egy beteg gyerekrõl. Üvöltõ szirénákkal és kísérettel mutattak egy éppen megérkezett repülõgépet. Fehérkabátos emberek siettek a kórházból a levegõben született gyerekhez. Lágy kezekkel és gondterhelt arccal a fehérek egy fiatal négert emeltek ki. Az egész szomorú, zavart történet benne volt ebben a képben. Fehérek, nagyszerû technológiájukkal, tudományukkal és képzettségükkel idejüket és pénzüket azzal töltötték, hogy még egy négert segítsenek a világra. Meg sem kell említeni, hogy a néger mindezt természetesnek vette; végül is õk, és barna és fehér fivérei már léteztek évekkel a fehér ember kultúrája elõtt is! A dolog halálos iróniája, hogy ezeknek a fehéreknek a gyerekei, akik a négerért fáradoztak, valószínûleg évek múlva szörnyen fognak szenvedni a befurakodó színesek problémája miatt.

Röviden, azok a fehérek, akik ma "humanitási" programokban együttmûködnek, pokollá teszik a holnap fehéreinek az életét.

21. Fejezet - Összefoglalás

A "tolerancia" tönkreteszi a fehér Amerikát. A zsidóság semmiféle kétszínûsége vagy csalása sem tudja az objektív tanulmányt elrejteni.

Ez tény. Az erkölcs és kultúra nagy zuhanását látjuk. A fehér keresztényeket évente érlelik a sötét programok arra, hogy lemondjanak értékeikrõl, hagyományaikról és származásukról; ennek fejében rabszolgaságba taszítóink azt várják, hogy a fehérek jellemtelen, agy nélküli robotokká váljanak, akiknek nincs szellemi, faji vagy nemzeti értékük.

Amíg a fehéreknek lecsökkentik gazdasági és társadalmi színvonalát annak alapjaira, úgy tûnik, hogy azért kell alapvetõen létezniük, hogy a színesek javát szolgálják. A fehéreknek valaha megvolt saját kormányuk; most, hogy a nemzeti kormány elsõsorban zsidó érdekek szolgálatában áll, és a színesek érdekeit képviseli. Ahogy a fordított diszkrimináció egyre nõ, a fehéreket arra tanítják, hogy fogadják el a maradék állásokat és szolgáltatásokat, miután a kisebbségek kiszolgálták magukat. Ez ma lehet, hogy túlzásnak hangzik; de nem lesz az a közeljövõben.

Ennek a soroknak az írója komolyan együtt érezhet a színesek helyzetével. Fehérek amerikaszerte már hozzájuk fordulnak szolgálatokért és politikai segítségért. Ez okozza, hogy Amerika erejének nagy része a színesek kezébe kerül. Ha sok fehér olyasminek tekinti a színeseket, akik olyasmit birtokolnak, amit a fehérek akarnak, akkor hogyan lehetnénk gõgösek a színesekkel szemben, akik azt akarják, ami még néhány fehér birtokában van? Más szavakkal, vádolhatjuk-e a feketéket, stb. azzal, hogy nincs önbecsülésük és büszkeségük, ha a fehérek ugyanezeket a hiányokat mutatják csekély nyomás hatására? Amit szégyenletesen mutat az, hogy sok fehér lemondó és sánta lett egy másodosztályú országban, mely valaha az õ országuk volt.

Nem nehéz megérteni, hogy miért akarja sok színes és néger azt, amit kultúránk hozott létre; mélyen irigyelnek bennünket. Õrület lenne a szó minden olyan fehérre, aki nem képes megérteni, hogy az alattunk állók kihasználják a lehetõségeket, hogy elvegyék tõlünk, ami ma a miénk. Nem, nem szidhatjuk õket amiatt, ami történik.

Az az elem, amely megforgatta a faji viszonyokat, az felelõs társadalmunk bitorlásáért, nem a színesek. A feketék és a barnák csak "parasztok a játékban". Használják õket. Ne felejtsük ezt el, ha nehéz is, ha elõre akarunk jutni.

Csak a fehér keresztények összetartása, hogy megvédjék érdekeiket õrizheti meg fajukat és vallásukat. Az ilyen egység elõtt föl kell ismerni a dolgok állását. Az elõbbi nem valósulhat meg az utóbbi nélkül. Mivel a zsidók irányítják a kommunikációs eszközöket, a fehér keresztények fölébresztése nem könnyû feladat. Minden "látó" fehérnek tehát hittérítõnek kell lennie abban, hogy fölvilágosítsa saját faját, a cél a faji összetartás. Ha egység lenne, Amerikát visszaszerezhetnénk.

A zsidóság tudja ezt. Így sokat fog fáradozni azon, hogy megosszon bennünket. Tovább fogja folytatni a fehérek gyöngítését szellemileg és kulturálisan, támogatni fogja a kábítószerkereskedelmet, a rothadó "zenét", a pornográfiát és minden olyan degenerációt, amely alkalmas rabszolgasorba taszításunkra. A faji integráció támogatása nem fog szünetelni.

Ellenségeink NEM akarják, hogy a fehérek fölébredjenek és szervezõdjenek. Nem szabad megengedni, hogy ez megtörténjen. De meg fog történni? Ez Öntõl függ, olvasóm, és fehér társaink millióitól itt és külföldön.

> Ön és õk vagy széttörik a láncokat, melyek már meg akarják törni szellemünket és testünket, vagy egy nap a te tested is le lesz láncolva.
>
> Amerika nagyon beteg ország. Az egyetlen orvosok, akik meg tudják gyógyítani, a keresztény fehér emberek. Az egyetlen gyógyszer amely meggyógyíthatja a népet a fehér fölébredés és az ellenállás a "tolerancia" hirdetõivel szemben, akik rabszolgaságba akarnak bennünket taszítani!